

Hallituksen esitys Eduskunnalle vuonna 1976 pidetyn 62. Kansainvälisen työkonferenssin (merityö) eräiden päätösten johdosta.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Kansainvälinen työjärjestö (ILO) on loka-kuussa 1976 pidetyssä yleiskokouksessa, 62. Kansainvälisessä työkonferenssissa (merityö), hyväksynyt kolme yleissopimusta sekä kolme suositusta. Yleissopimuksista ensimmäinen (n:o 145) koskee merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä, toinen (n:o 146) koskee merenkulkijain palkallista vuosilomaa ja kolmas (n:o 147) koskee kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa. Suosituksista ensimmäinen (n:o 153) koskee nuorten merenkulkijain suojelua ja kaksi muuta suositusta (n:o 154 ja 155) liittyvät asianomaisiin yleissopimuksiin (n:o 145 ja 147).

Merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskeva yleissopimus tähtää siihen, että kussakin merenkulkua harjoittavassa jäsenvaltiossa on kansallisella politiikalla pyrittävä saamaan kaikki asianomaiset piirit järjestämään mahdollisuuksien rajoissa jatkuvaa ja vakinaista työtä ammattitaitoisille merenkulkijoille ja täten hankittava laivanvarustajille vakinaista ja pätevää työvoimaa. Suomen lainsäädäntö vastaa sopimuksen sisältöä. Kauppa-aluksissa noudatetta-

vaa vähimmäistasoa koskevalla yleissopimuksella pyritään alikuntoiseen alukseen kohdistuvan kansainvälisen valvonnan tehostamiseen, meriturvallisuuden lisäämiseen ja merenkulkijoiden elin- ja työolosuhteiden parantamiseen. Sopimuksen hyväksymiselle ei Suomessa ole lainsäädännöllisiä tai organisatorisia esteitä. Tämän vuoksi ehdotetaan, että nämä sopimukset hyväksytään. Samalla niihin liittyvät suositukset saatetaan eduskunnan tiedoksi.

Merenkulkijain palkallista vuosilomaa koskevaan yleissopimukseen sisältyviä määräyksiä ei Suomen lainsäädäntö kaikilta osiltaan täytä. Yleissopimuksen vuosilomamääräyksen on katsottu merkitsevän pitempää vuosilomaa merenkulkijalle kuin Suomessa voimassa oleva merimiesten vuosilomalaki edellyttää. Sen vuoksi ehdotetaan, että tätä yleissopimusta ei tässä vaiheessa hyväksyttäisi.

Nuorten merenkulkijain suojelua koskevan suosituksen periaatteet ovat sellaisia, että niitä tulisi toteuttaa tulevassa lainsäädäntötyössä. Tämä suositus saatetaan eduskunnan tiedoksi.

PERUSTELUT.

1. Kansainvälisen työkonferenssin päätösten käsittely jäsenvaltioissa.

Kansainvälisen työjärjestön (ILO) päättävä toimielin on Kansainvälinen työkonferenssi, jonka kokoukset pidetään ainakin kerran vuodessa. Järjestön perussäännön 19 artiklan mukaan työkonferenssissa käsiteltävinä olevat asiat voidaan hyväksyä kahdella tavalla. Konferens-

sin päätös voi sisältää joko kansainvälisen yleissopimuksen, joka on tarkoitettu ratifioitavaksi jäsenvaltioissa, tai suosituksen, joka on otettava huomioon jäsenvaltioiden lainsäädäntötyössä, mutta joka ei ole tarkoitettu niin sitovaksi kuin ratifioitu yleissopimus.

Järjestön kunkin jäsenvaltion tulee yhden vuoden tai milloin erityisestä syystä ei ole mahdollista, viimeistään puolentoista vuoden kuluessa konferenssin päättymisestä saattaa kon-

ferenssissa hyväksytyt yleissopimukset ja suositukset lakiasäättävän toimielimen (Suomessa eduskunnan) käsiteltäväksi lainsäädäntö- tai muita toimenpiteitä varten. Kukin jäsenvaltio on lisäksi velvollinen ilmoittamaan Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle niistä toimenpiteistä, joihin on ryhdytty yleissopimusten saattamiseksi asianomaisten viranomaisten käsiteltäväksi. Jäsenvaltion, joka ei ole ratifioinut tiettyä yleissopimusta, on aika ajoin Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle selvitettävä lainsäädäntötoimenpiteitä ja noudatettua käytäntöä niiden kysymysten osalta, joita yleissopimus koskee. Lisäksi on myös selvitettävä, missä laajuudessa yleissopimuksen vaatimukset on toteutettu tai tarkoitus toteuttaa lainsäädännöllä, hallinnollisilla toimenpiteillä, työehtosopimuksilla tai muulla tavoin, sekä ilmoitettava ne seikat, jotka estävät tai viivästyttävät yleissopimuksen ratifiointia.

Edellä selostetut määräykset koskevat suosituksia sillä lisäyksellä, että selvitys on niin ikään annettava sellaisista suositusten tarkistuksista, jotka on havaittu välttämättömiksi ennen kuin ne voidaan hyväksyä tai niitä voidaan soveltaa.

2. Vuonna 1976 pidetyn 62. Kansainvälisen työkonferenssin (merityö) päätökset.

Genevessä 13—29. päivinä lokakuuta 1976 pidetyssä 62. Kansainvälisessä työkonferenssissa Suomea edusti järjestön perussäännössä edellytetty hallituksen, työnantajien ja työntekijöiden edustajien muodostama valtuuskunta.

Konferenssi hyväksyi kolme yleissopimusta sekä kolme suositusta. Yleissopimuksista ensimmäinen (n:o 145) koskee merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä, toinen (n:o 146) koskee merenkulkijain palkallista vuosilomaa ja kolmas (n:o 147) koskee kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa. Suosituksista ensimmäinen (n:o 153) koskee nuorten merenkulkijain suojelua ja kaksi muuta suositusta (n:o 154 ja 155) liittyvät vastaavasti asianomaisiin yleissopimuksiin (n:o 145 ja 147).

Käsiteltävien yleissopimusten ja suositusten englanninkieliset alkuperäistekstit sekä suomenkieliset käännökset ovat tämän esityksen liitteinä. Sopimusten ja suositusten ranskankieliset alkuperäiset tekstit samoin kuin niiden

ruotsinkieliset käännökset ovat ruotsinkielisen esityksen vastaavissa liitteissä.

2.1. Yleissopimus (n:o 145), joka koskee merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä sekä samaa asiaa koskeva suositus (n:o 154).

2.1.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö.

Yleissopimusta sovelletaan henkilöihin, jotka vakinaisesti ovat käytettävissä merenkulkualan työhön ja jotka saavat pääasiallisen vuosiansionsa tällaisesta työstä.

Kussakin merenkulkua harjoittavassa jäsenvaltiossa on kansallisella politiikalla pyrittävä saamaan kaikki asianosaiset piirit järjestämään mahdollisuuksien rajoissa jatkuvaa tai vakinaista työtä ammattitaitoisille merenkulkijoille ja täten hankittava laivanvarustajille vakinaista ja pätevää työvoimaa. Merenkulkijoille on kaikin tavoin pyrittävä varmistamaan joko vähimmäismäärä työssäolokausia tai turvaamaan heille joko vähimmäisansio tai raha-avustus sillä tavalla ja siinä laajuudessa kuin kyseisen maan taloudellinen ja sosiaalinen tilanne sallivat.

Toimenpiteisiin, joihin ryhdytään edellä esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi, voi kuulua välikirjan tai sopimuksen tekeminen, jonka mukaan merenkulkualan yritys tai laivanvarustajain yhdistys pitää merenkulkijaa jatkuvasti vakinaisesti palveluksessaan. Toisena mahdollisuutena mainitaan toimenpiteet, joilla pyritään turvaamaan merenkulkijain pysyvä työllistämisen laatimalla ja pitämällä ammattikohtaisia rekistereitä tai luetteloita ammattitaitoisista merenkulkijoista.

Milloin merenkulkijoiden jatkuva työllistämisen perustuu yksinomaan rekistereiden tai luetteloiden laatimiseen ja pitämiseen, tulee näiden rekistereiden ja luetteloiden käsittää merenkulkijoiden kaikki ammattiryhmät sen mukaan kuin kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tahi työehtosopimuksessa määrätään.

Kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa on merenkulkijoita koskevan rekisterin tai luettelon henkilövahvuus määräajoin tarkistettava, että se saataisiin vastaamaan merenkulkualan tarvetta. Kun on tarpeen vähentää rekisterin tai luettelon henkilövahvuutta, on kaikin asianmukaisin toimenpitein estettävä tai minimoitava vähentämisestä merenkulkijoille aiheutuvat haittavaikutukset samalla huomioonottaen kyseisen maan taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen.

Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että työntekijöiden turvallisuutta, terveydenhuoltoa, hyvinvointia ja ammattikoulutusta koskevia asianmukaisia määräyksiä sovelletaan merenkulkijoihin.

Tämän yleissopimuksen määräykset on pantava täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä, mikäli niitä ei sovelleta työehtosopimusten tai välimiestuomioiden avulla tai muulla kansallisen käytännön mukaisella tavalla.

Suosituksen tarkoituksena on täydentää niitä periaatteita, jotka sisältyvät vastaavaan yleissopimukseen.

2.1.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomeen nykyiseen lainsäädäntöön.

Suomen voimassa oleva lainsäädäntö ja työmarkkinaosapuolten kesken solmitut sopimukset vastaavat yleissopimuksen ja sitä täydentävän suosituksen velvoitteita. Voimassa olevan merimieslain (341/55) pahimpia puutteita ovat merenkulkijajärjestöt pyrkineet parantamaan sopimuksilla. Valtion velvollisuuksista korkean ja tasaisen työllisyyden saavuttamiseksi ja ylläpitämiseksi säädetään työllisyyslaissa (946/71). Suomi on ratifioinut ILO:n vuonna 1920 hyväksymän merimiesten työnvälitystä koskevan yleissopimuksen (n:o 9). Vuodesta 1946 lähtien on merimiesten työnvälityksessä noudatettu vuoroluettelojärjestelmää, joka perustuu Suomen Laivanvarustajainyhdistyksen ja Suomen Merimies-Unionin mainittuna vuonna tekemään sopimukseen. Merimiestoimeen sopimusteitse otetun merimiehen ottokatselmuksesta ja miehistöluettelon pitämisestä säädetään laissa merimieskatselmuksesta ja merimiesten luetteloinimisesta (258/37).

Vuodelta 1955 olevan merimieslain säätämisen jälkeen on koko merenkulun perinteinen kuva suuresti muuttunut. Merimiesasiain neuvottelukunta ryhtyi jo vuonna 1964 laatimaan esitystä uudeksi merimieslaiksi. Vuonna 1970 säädetyn työsopimuslain (320/70) voimaantulon jälkeen uuden merimieslain valmistelu työ nopeutui. Hallitus on 30 päivänä syyskuuta 1977 antanut eduskunnalle esityksen merimieslaiksi ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Annettulla esityksellä pyritään kiinteyttämään merimiehen työsuhdetta työnantajaan (varustamoon). Lainsäädännöllä edistetään ammattitaitoisien ja työnantajaan pysyvissä työsuhteissa olevien merimiesten ammattikunnan syntymistä. Hallituksen esityksen rakenne ja sisältö vastaa-

vat mahdollisimman tarkoin työsopimuslain rakennetta ja sisältöä.

Eduskunnassa käsiteltävänä oleva esitys merimieslaiksi on yleissopimuksen periaatteiden mukainen eikä esitys sisällä kohtia, jotka muodostuisivat yleissopimuksen ratifioimisen esteeksi.

2.1.3. Lausunnot.

Käsiteltävänä olevasta sopimuksesta on pyydetty mm. Suomen Työnantajain Keskusliiton, Suomen Varustamoyhdistyksen, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön ja Merenkulkijajärjestöjen yhteistyöelin MYTE:n lausunnot. Lausunnossaan alan työnantajajärjestö Suomen Varustamoyhdistys ei vastusta yleissopimuksen ratifioimista. Alan työntekijäjärjestöjen yhteistyöelin MYTE katsoo, että yleissopimus on ratifioitava kiireellisesti. Asiaa on käsitelty myös Suomen ILO-neuvottelukunnassa, joka myöskin on asettunut ratifioinnin kannalle.

2.2. Yleissopimus (n:o 146), joka koskee merenkulkijain palkallista vuosilomaa.

2.2.1. Yleissopimuksen sisältö.

Yleissopimuksella, joka koskee merenkulkijain palkallista vuosilomaa, muutetaan vuonna 1949 hyväksyttyä sopimusta, joka koskee merenkulkijoiden palkallista lomaa (muutettu) (n:o 91). Uuden sopimuksen laadinnassa on osittain otettu huomioon myös vuonna 1970 hyväksytyn palkallisia lomia koskevan sopimuksen (muutettu) (n:o 132) määräykset.

Samoin kuin vuoden 1970 lomasopimusta sovelletaan merenkulkijain vuosilomaa koskevaa yleissopimusta sekä niissä maissa, joissa lomaoikeus ensi sijassa perustuu lainsäädäntöön, että maissa, joissa lomaoikeus pääasiallisesti perustuu työmarkkinajärjestöjen välisiin tai muulla tavoin solmittaviin sopimuksiin.

Yleissopimuksen määräykset on pantava täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä, mikäli niitä ei sovelleta muulla kansallisen käytännön mukaisella ja maan olosuhteiden kannalta sopivaksi katsottavalla tavalla.

Yleissopimus koskee kaikkia merenkulkijoina työskenteleviä henkilöitä 2 artiklassa mainitun poikkeuksen.

Yleissopimus rakentuu sille periaatteelle, että jokaisella merenkulkijalla, jota yleissopimus koskee, tulee olla oikeus palkalliseen vuosilo-

maan, jonka vähimmäispituus määrätään erikseen, ja kunkin tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion tulee mainita ratifiointiinsa liitettyssä ilmoituksessa vuosiloman pituus. Loma ei kuitenkaan saa vuoden palvelusajalta olla 30 kalenteripäivää lyhyempi. Jos merenkulkija on ollut työssä vähemmän aikaa, on hänellä oikeus saada vastaavasti lyhyempi aika palkallista vuosilomaa. Kunkin maan asianomaisten viranomaisten tulee määrätä, millä tavalla palkalliseen vuosilomaan oikeutettu työssäoloaika lasketaan. Vähimmäisvuosilomaan ei kuitenkaan tule sisällyttää esim. aluksen lippumaan virallisia ja perinteisiä vapaapäiviä eikä merenkulkijain sairaudesta ja tapaturmasta tai muista hyvityslomista johtuvia vapaa-aikoja.

Yleissopimuksessa tarkoitetun vuosiloman ajalta on merenkulkijalle maksettava vähintään sen suuruinen palkka kuin hänelle maksettiin ennen lomalle lähtöä. Mikäli merenkulkija eroaa tai hänet erotetaan palveluksesta, ennen kuin hän on pitänyt vuosilomansa, on hänelle niin ikään maksettava lomapalkka. Palkallisen loman tulee olla yhdenjaksoinen. Asianomainen viranomainen voi sallia palkallisen vuosiloman jakamisen osiin tai sen yhdistämisen seuraavan vuoden lomaan. Poikkeustapauksissa voidaan asianomaisen viranomaisen luvalla vuosiloma korvata myös rahassa. Merenkulkijaa ei voi ilman hänen suostumustaan vaatia pitämään lomaansa muualla kuin siellä, missä hänet otettiin työhön, mikäli lainsäädännössä tai työehtosopimuksessa ei ole toisin määrätty. Jos merenkulkija joutuu pitämään lomansa muualla kuin siellä, missä hänet on otettu työhön, on hänen kuljetuskulunsa korvattava.

Sopimus, jossa määrätään luopumaan oikeudesta vuosilomaan tai jättämään loma pitämättä, on mitätön.

2.2.2. Yleissopimuksen suhde Suomen nykyiseen lainsäädäntöön.

Yleissopimuksen vuosilomaa koskevat säännökset vastaavat yhtä poikkeusta lukuunottamatta Suomessa voimassa olevan merimiesten vuosilomalain (353/75) säännöksiä. Yleissopimuksen 3 artiklassa edellytetään, että merenkulkijoille on annettava vuoden palvelusajan jälkeen vähintään 30 kalenteripäivän pituinen palkallinen vuosiloma. Merimiesten vuosilomalain 3 §:n 1 momentin mukaan on merenkulkijain vuosiloma 24 arkipäivää. Pyhäpäivätkin mukaan lukien merimiesten vuosilomalaki

merkitsee yleensä merimiehille 28 kalenteripäivän vuosilomaa, mikä ei kuitenkaan täysin vastaa yleissopimuksessa edellytettyä vähimmäisvuosilomaa. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetuksi lomaksi ei katsota merenkulkijoiden ansaitsemaa ns. vastikevapaata. Edellä olevan johdosta yleissopimusta ei voida esittää hyväksyttäväksi.

Suomi on ratifioinut merenkulkijoiden palkallista lomaa (muutettu) koskevan sopimuksen (n:o 91) mutta ei sitä vastoin palkallisia lomia koskevaa yleissopimusta (muutettu) (n:o 132).

2.2.3. Lausunnot.

Käsiteltävänä olevasta yleissopimuksesta on pyydetty mm. Suomen Työnantajain Keskusliiton, Suomen Varustamoyhdistyksen, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön ja Merenkulkijain yhteistyöelin MYTE:n lausunnot. Lausunnossaan alan työnantajajärjestö Suomen Varustamoyhdistys ei ole pitänyt yleissopimuksen ratifiointia mahdollisena. Sitä vastoin alan työntekijäjärjestöjen yhteistyöelin MYTE on puoltanut sopimuksen ratifiointia. Asiaa on käsitelty myös Suomen ILO-neuvottelukunnassa, joka on katsonut, ettei sopimuksen ratifiointi tässä vaiheessa ole mahdollista.

2.3. Yleissopimus (n:o 147), joka koskee kauppa-aluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa, sekä samaa asiaa koskeva suositus (n:o 155).

2.3.1. Yleissopimuksen ja suosituksen sisältö.

Yleissopimus tähtää lipusta riippumatta alikuntoiseen alukseen kohdistuvan kansainvälisen valvonnan tehostamiseen, meriturvallisuuden lisäämiseen ja merenkulkijoiden elin- ja työolosuhteiden parantamiseen.

Yleissopimusta sovelletaan jokaiseen julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan merta kulkevaan alukseen, jota käytetään lastin tai matkustajien ammattimaiseen kuljetukseen tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen.

Yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio sitoutuu luomaan sellaisen lainsäädännön, jossa määritellään sen alueella rekisteröidyille aluksille ensinnäkin ihmishengen turvaamista aluksessa tarkoittavat turvallisuusvaatimukset mukaanlukien kelpoisuutta, työaikaa ja miehitystä

koskevat vaatimukset. Lainsäädännössä on edelleen määriteltävä asianmukainen sosiaaliturvajärjestelmä sekä lainsäädännöllä tai muulla tavoin aluksen työolosuhteisiin ja asumiseen liittyvät ehdot.

Jäsenvaltion on varmistuttava siitä, että mainitut lainsäädännön määräykset ovat oleellisilta osiltaan samanmerkityksiset yleissopimuksen liittäessä mainittujen yleissopimusten tai yleissopimusten artiklojen kanssa.

Jäsenvaltio sitoutuu ratifioimalla yleissopimuksen tehokkaasti käyttämään toimivaltaansa tai harjoittamaan valvontaa alueellaan rekisteröityihin aluksiin koskien edellä mainittuja lainsäädännössä määriteltäviä turvajärjestelyjä.

Yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio sitoutuu edelleen varmistumaan siitä, että laivanvarustajat tai laivanvarustajain ja merenkulkijoiden järjestöt sopivat aluksen työolosuhteisiin ja asumiseen liittyvien muiden ehtojen tehokkaasta valvonnasta silloin, kun jäsenvaltiolla ei ole tehokasta toimivaltaa asiassa. Yleissopimukseen sisältyy niin ikään määräyksiä valitusmenettelyjen turvaamisesta, merenkulkijoiden asianmukaisesta ammattipätevyydestä ja koulutuksesta, eräiden kansainvälisten työtä koskevien yleissopimusten sisältämien säännösten noudattamisesta sekä merionnettomuustutkimuksista.

Yleissopimuksen määräykset velvoittavat sopimusmaata harjoittamaan lainsäädäntöä ja valvontaa, joka kohdistuu ensisijaisesti oman maan aluksiin ja merenkulkijoihin. Sopimusmaalla on kuitenkin oikeus suorittaa myös muiden alusten valvontaa, olipa aluksen kotipaikaksi rekisteröity maa ratifioinut sopimuksen tai ei.

Suosituksen tarkoituksena on täydentää niitä periaatteita, jotka sisältyvät vastaavaan yleissopimukseen.

2.3.2. Yleissopimuksen ja suosituksen suhde Suomen nykyiseen lainsäädäntöön.

Yleissopimuksen ja sitä täydentävän suosituksen velvoitteiden sisältö on huomioitu Suomen voimassa olevassa lainsäädännössä ja hyväksytyissä kansainvälisissä sopimuksissa.

Yleissopimuksen 2 artiklassa edellytetään, että jäsenvaltio sitoutuu luomaan sellaisen lainsäädännön, jossa mm. määritellään sen alueella rekisteröidyille aluksille miehitystä koskevat vaatimukset. Suomessa voimassa oleva asetus kauppalausten päällystöstä (522/64) edellyt-

tää miehitystä koskevia tarkkoja määräyksiä vain päällystön osalta.

Yleissopimuksen määräysten ja lainsäädäntöme välillä ei ole sellaista ristiriitaa, jonka voitaisiin katsoa olevan sopimuksen ratifioimisen esteenä. Alemman asteisen säännösten tarkentamisen tarvetta selvitetään parhaillaan kauppaja teollisuusministeriön asettamassa toimikunnassa.

Nykyisen käytännön mukaan työsuojeluviranomaiset valvovat ulkomaisten alusten lastaus- ja purkausalaitteiden sekä ahtaajien käyttämien työpaikkojen ja kulkuteiden kuntoa. Tarkastukset perustuvat ILO:n sopimukseen n:o 32 sekä valtioneuvoston päätökseen (244/72). Merenkulkuviranomaisilla on SOLAS- ja Lastiviivasopimusten nojalla oikeus valvoa sopimusalusten meriturvallisuutta.

Aluksen työolosuhteisiin liittyvistä järjestelyistä valmistellaan ehdotusta valtioneuvoston päätökseksi sekä työsuojeluhallituksen turvallisuusmääräyksiksi. Yleissopimuksen 4 artiklan edellyttämät tarkastukset voidaan järjestää merenkuluntarkastajien ja työsuojelupiireissä toimivien satama- ja laivatyösuojelutarkastajien yhteistyöllä.

Vaikka Suomi ei ole ratifioinut kaikkia yleissopimukseen kiinteästi liittyviä ja sen liitteessä lueteltuja asiakirjoja, on katsottava, että lainsäädäntöme oleellisilta osin vastaa niitä.

2.3.3. Lausunnot.

Käsiteltävänä olevasta sopimuksesta on pyydetty mm. Suomen Työnantajain Keskusliiton, Suomen Varustamoyhdistyksen, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön ja Merenkulkijajärjestöjen yhteistyöelin MYTE:n lausunnot. Lausunnoissaan alan työnantajajärjestö Suomen Varustamoyhdistys ja alan työntekijäjärjestöjen yhteistyöelin MYTE katsovat, että yleissopimus olisi ratifioitava kiireellisesti. Asiaa on käsitelty myös Suomen ILO-neuvottelukunnassa, joka myöskin on asettunut ratifioinnin kannalle.

2.4. Suositus (n:o 153), joka koskee nuorten merenkulkijain suojelua.

2.4.1. Suosituksen sisältö.

Suositus koskee eräin poikkeuksin kaikkia alle 18-vuoden ikäisiä henkilöitä, jotka on palkattu merellä liikkuviin laivoihin.

Suosituksen mukaan nuorten merenkulkijain työaika ei saa ylittää 8 tuntia päivässä eikä 40 tuntia viikossa. Jatkuva ylityön teettäminen nuorilla tulee välttää, ja heidän ruokailuunsa on varattava riittävästi aikaa. Yötyö on kiellettyä. Näistä määräyksistä voidaan kuitenkin tehdä poikkeuksia vartio- ja vuorotöiden sekä koulutus- ja eräiden muiden tehtävien kohdalla.

Suosituksessa on edelleen määrätty, että nuori merenkulkija voi saada neljän kuukauden palveluksen jälkeen ilmaisen kotimatkan, mikäli on käynyt selväksi, että hän ei sovi merielämään. Niin ikään sellainen nuori, joka on palvellut aluksessa kuusi kuukautta ilman lomaa, on oikeutettu saamaan ilmaisen kotimatkan, mikäli alus ei seuraavan kolmen kuukauden aikana palaa hänen kotimaahansa.

Nuorten merenkulkijain työturvallisuuden ja työterveyden osalta edellytetään, että asianomaiset viranomaiset antavat merityöhön perehdyttämistä ja siihen liittyviä ammattivaaroja koskevia säännöksiä. Suosituksen lopussa määrätään vielä, että nuorille on annettava tietoja merenkulun koulutus- ja etenemismahdollisuuksista sekä selvítettävä alan perus- ja jatkokoulutuksen tarvetta opetuslaitoksissa ja laivalla.

2.4.2. Suosituksen suhde Suomen nykyiseen lainsäädäntöön ja käytäntöön.

Lakia nuorten työntekijäin suojelusta (669/67) ei sovelleta laivatyöhön. Lainsäädäntömme on tältä osin puutteellinen. Nuorten työntekijöiden laivatyötä koskevan lainsäädännön kehittäminen on vireillä Merimiesasiain neuvottelukunnassa.

Ehdotuksessa pyritään ottamaan huomioon niin ikään kyseisen suosituksen määräykset.

Hallituksen mielestä suositus sisältää sellaisia periaatteita, joiden toteuttamiseen tulee pyrkiä tulevassa lainsäädäntötyössä.

Lausunnot.

Suosituksesta on pyydetty Suomen Työnantajain Keskusliiton, Suomen Varustamoyhdistyksen, Suomen Ammattiliittojen Keskusjärjestön ja Merenkulkijain yhteistyöelin MYTE:n lausunnot.

Lausunnoissa on katsottu, että suosituksessa esitetyt periaatteet ja näkökohdat tulee ottaa huomioon tulevassa lainsäädäntötyössä. Asia on ollut esillä myös Suomen ILO-neuvottelukunnassa.

EHDOTUKSET.

Edellä esitetyn perusteella hallitus:

1) esittää Hallitusmuodon 33 §:n nojalla, että Eduskunta hyväksyisi Kansainvälisen työkonferenssin (merityö) vuonna 1976 hyväksymän yleissopimuksen (n:o 145), joka koskee merenkulkijain jatkuva työllistämistä, sekä yleissopimuksen (n:o 147), joka koskee kauppa-alusten vähimmäistasoa;

2) esittää, että Eduskunta sen vuoksi, ettei Suomen lainsäädäntö vastaa niitä vaatimuksia, jotka sisältyvät Kansainvälisen työkonferenssin (merityö) samoin vuonna 1976 hyväksymään merenkulkijain palkallista vuosilomaa koske-

vaan yleissopimukseen (n:o 146), ei tässä vaiheessa hyväksyisi mainittua yleissopimusta; sekä

3) saattaa Eduskunnan tietoon nuorten merenkulkijain suojelua koskevan suosituksen (n:o 153) samoin kuin 1 kohdassa mainittuihin yleissopimuksiin liittyvät, työkonferenssin hyväksymät suositukset (n:o 154 ja 155) sekä esittää, että suosituksissa olevat periaatteet ja näkökohdat otettaisiin huomioon tulevassa lainsäädäntötyössä, sikäli kuin se on mahdollista ja tarkoituksenmukaista.

Helsingissä 7 päivänä huhtikuuta 1978.

Tasavallan Presidentti

URHO KEKKONEN

Sosiaali- ja terveysministeri Pirkko Työläjärvi

(Suomennos)

Liite

Yleissopimus (n:o 145), joka koskee merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

pantuaan merkille merenkulkijain työllisyys-suosituksen (tekninen kehitys), 1970, IV osan (työn ja ansion säännöllisyys) määräykset,

päätettyään hyväksyä eräitä merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskevia ehdotuksia, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä 28 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on jatkuvaa työllistämistä koskeva yleissopimus (merenkulkijat), 1976:

1 artikla

1. Tämä yleissopimus koskee henkilöitä, jotka vakituisesti ovat käytettävissä merenkulkijan työhön ja jotka saavat pääasiallisen vuosiansionsa tällaisesta työstä.

2. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan käsitteellä "merenkulkijat" kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tahi työehtosopimuksessa merenkulkijoiksi määritellyjä henkilöitä, jotka tavallisesti työskentelevät laivaväen jäseninä mertakulkevassa aluksessa, joka ei ole

a) sota-alus;

b) alus, jota käytetään kalastukseen tai siihen suoraan liittyviin toimintoihin tai valaanpyyntiin tai vastaavanlaisiin toimintoihin.

3. Kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, milloin alusta on pidettävä "mertakulkevana aluksena" tämän yleissopimuksen merkityksessä.

4. Asianomaisia työnantajain ja työntekijäin järjestöjä on kuultava tai niiden tulee muulla tavoin osallistua tämän artiklan 2 ja 3 momen-

Convention (No. 145) concerning Continuity of Employment of Seafarers

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having noted the terms of Part IV (Regularity of Employment and Income) of the Employment of Seafarers (Technical Developments) Recommendation, 1970, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to continuity of employment of seafarers, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention,

adopts this twenty-eighth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Continuity of Employment (Seafarers) Convention, 1976:

Article 1

1. This Convention applies to persons who are regularly available for work as seafarers and who depend on their work as such for their main annual income.

2. For the purpose of this Convention the term "seafarers" means persons defined as such by national law or practice or by collective agreement who are normally employed as crew members on board a sea-going ship other than—

a) a ship of war;

b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or in similar pursuits.

3. National laws or regulations shall determine when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Convention.

4. The organisations of employers and workers concerned shall be consulted on or otherwise participate in the establishment and

teissa tarkoitettujen määritelmien laatimiseen ja tarkistamiseen.

2 artikla

1. Kussakin merenkulkua harjoittavassa jäsenvaltiossa on kansallisella politiikalla pyrittävä saamaan kaikki asianosaiset piirit järjestämään mahdollisuuksien rajoissa jatkuvaa tai vakinaista työtä ammattitaitoisille merenkulkijoille ja täten hankittava laivanvarustajille vakinaista ja pätevää työvoimaa.

2. On kaikin tavoin pyrittävä varmistamaan merenkulkijoille joko vähimmäismäärä työssäoloa tai turvaamaan heille joko vähimmäisansio tahi raha-avustus sillä tavalla ja siinä laajuudessa kuin kyseisen maan taloudellinen ja sosiaalinen tilanne sallii.

3 artikla

Toimenpiteisiin, joihin ryhdytään tämän yleis-sopimuksen 2 artiklassa esitettyjen päämäärien saavuttamiseksi, voi kuulua

a) välikirjan tai sopimuksen tekeminen, jonka mukaan merenkulkualan yritys tai laivanvarustajain yhtymä pitää merenkulkijaa jatkuvasti tai vakinaisesti palveluksessaan;

b) toimenpiteitä, joilla pyritään turvaamaan merenkulkijain pysyvä työllistäminen laatimalla ja pitämällä ammattikohtaisia rekistereitä tai luetteloita ammattitaitoisista merenkulkijoista.

4 artikla

1. Milloin merenkulkijoiden jatkuva työllistäminen perustuu yksinomaan rekistereiden tai luetteloiden laatimiseen ja pitämiseen, tulee näiden rekistereiden ja luetteloiden käsittää merenkulkijoiden kaikki ammatiryhmät sen mukaan kuin kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tahi työehtosopimuksessa määrätään.

2. Tällaiseen rekisteriin tai luetteloon otetuilla merenkulkijoilla tulee olla etusija otettaessa henkilöitä työhön merenkulkualalle.

3. Rekisteriin tai luetteloon otettujen merenkulkijoiden tulee olla valmiit ryhtymään työhön sen mukaan kuin kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tai työehtosopimuksessa määrätään.

5 artikla

1. Kansallisen lainsäädännön sallimissa puitteissa on merenkulkijoita koskevan rekisterin tai luettelon henkilövahvuus määräajoin tarkis-

revision of definitions in pursuance of paragraphs 2 and 3 of this Article.

Article 2

1. In each member State which has a maritime industry it shall be national policy to encourage all concerned to provide continuous or regular employment for qualified seafarers in so far as this is practicable and, in so doing, to provide shipowners with a stable and competent workforce.

2. Every effort shall be made for seafarers to be assured minimum periods of employment, or either a minimum income or a monetary allowance, in a manner and to an extent depending on the economic and social situation of the country concerned.

Article 3

Measures to achieve the objectives set out in Article 2 of this Convention might include—

a) contracts or agreements providing for continuous or regular employment with a shipping undertaking or an association of shipowners; or

b) arrangements for the regularisation of employment by means of the establishment and maintenance of registers or lists, by categories, of qualified seafarers.

Article 4

1. Where the continuity of employment of seafarers is assured solely by the establishment and maintenance of registers or lists, these shall include all occupational categories of seafarers in a manner determined by national law or practice or by collective agreement.

2. Seafarers on such a register or list shall have priority of engagement for seafaring.

3. Seafarers on such a register or list shall be required to be available for work in a manner to be determined by national law or practice or by collective agreement.

Article 5

1. To the extent that national laws or regulations permit, the strength of registers or lists of seafarers shall be periodically re-

tettava, että se saataisiin vastaamaan merenkulkualan tarvetta.

2. Kun tulee tarpeelliseksi vähentää rekisterin tai luettelon henkilövahvuutta, on kaikin asianmukaisin toimenpitein estettävä tai supistettava mahdollisimman vähäisiksi vähentämisestä merenkulkijoille aiheutuvat haittavaikutukset samalla huomioon ottaen kyseisen maan taloudellisen ja sosiaalisen tilanteen.

6 artikla

Kunkin jäsenvaltion tulee varmistaa, että työntekijöiden turvallisuutta, terveyttä, hyvinvointia ja ammattikoulutusta koskevia asianmukaisia määräyksiä sovelletaan merenkulkijoihin.

7 artikla

Tämän yleissopimuksen määräykset on pantava täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä, mikäli niitä ei sovelleta työehtosopimuksilla tai välimiestuomioilla tai muulla kansallisen käytännön mukaisella tavalla.

8 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

9 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifioinnit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion rekisteröinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

10 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

viewed so as to achieve levels adapted to the needs of the maritime industry.

2. When a reduction in the strength of such a register or list becomes necessary, all appropriate measures shall be taken to prevent or minimise detrimental effects on seafarers, account being taken of the economic and social situation of the country concerned.

Article 6

Each member State shall ensure that appropriate safety, health, welfare and vocational training provisions apply to seafarers.

Article 7

The provisions of this Convention shall, except in so far as they are otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards, or in such other manner as may be consistent with national practice, be given effect by national laws or regulations.

Article 8

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 9

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 10

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

11 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

12 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

13 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

14 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 10 artiklan määräyksistä riippumatta

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 11

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 12

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 13

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 14

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 10

uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan,

b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet, mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

15 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskan-kieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 15

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Suositus (n:o 154), joka koskee merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston kokoonkutsutsumana Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

pantuaan merkille merenkulkijain työllisyys-suosituksen (tekninen kehitys), 1970, määräykset,

päätettyään hyväksyä eräitä merenkulkijain jatkuvaa työllistämistä koskevia ehdotuksia, mikä kysymys on neljäntenä kohtana istunto-kauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään jatkuvaa työllistämistä koskevaa yleissopimusta (merenkulkijat), 1976,

hyväksyy tänä 28 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on jatkuvaa työllistämistä koskeva suositus (merenkulkijat), 1976:

1. 1) Sikäli kuin ei oteta huomioon 11. kohdan määräyksiä, tämä suositus koskee henkilöitä, jotka ovat vakituisesti käytettävissä merenkulkijan työhön ja jotka saavat pääasiallisen vuosiansionsa tällaisesta työstä.

2) Tässä suosituksessa tarkoitetaan käsitteellä "merenkulkijat" kansallisessa lainsäädännössä tai käytännössä tahi työehtosopimuksessa merenkulkijoiksi määritellyjä henkilöitä, jotka tavallisesti työskentelevät laivaväen jäseninä mertakulkevassa aluksessa, joka ei ole

a) sota-alus;

b) alus, jota käytetään kalastukseen tai siihen suoraan liittyviin toimintoihin tai valaanpyyntiin tai vastaavanlaisiin toimintoihin.

3) Kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, milloin alusta on pidettävä mertakulkevana aluksena tämän suosituksen merkityksessä.

4) Asianomaisia työnantajain ja työntekijäin järjestöjä on kuultava tai niiden tulee muulla

Recommendation (No. 154) concerning Continuity of Employment of Seafarers

The General Conference of International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having noted the terms of the Employment of Seafarers (Technical Developments) Recommendation, 1970, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to continuity of employment of seafarers, which is the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Continuity of Employment (Seafarers) Convention, 1976,

adopts this twenty-eighth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Recommendation, which may be cited as the Continuity of Employment (Seafarers) Recommendation, 1976:

1. 1) Subject to the provisions of Paragraph 11, this Recommendation applies to persons who are regularly available for work as seafarers and who depend on their work as such for their main annual income.

2) For the purpose of this Recommendation the term "seafarers" means persons defined as such by national law or practice or by collective agreement who are normally employed as crew members on board a sea-going ship other than—

a) a ship of war;

b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or in similar pursuits.

3) National laws or regulations should determine when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Recommendation.

4) The organisations of employers and workers concerned should be consulted on or

tavoin osallistua 1. 2) ja 1. 3) kohdissa tarkoitettujen määritelmien laatimiseen ja muuttamiseen.

2. Kaikille ammattitaitoisille merenkulkijoille on mahdollisuuksien rajoissa turvattava jatkuva tai säännöllinen työ.

3. 1) Lukuunottamatta niitä tapauksia, joissa sama laivanvarustaja pitää merenkulkijaa jatkuvasti tai vakinaisesti palveluksessaan, on yrittävä päästä sopimukseen sellaisista työvoiman työhönsijoitusjärjestelmistä, joissa työnhakijoiden läsnäolo nimenhuutoa varten työhönoton ja työhön sijoittamisen yhteydessä on rajoitettu mahdollisimman vähäiseksi ja joissa tähän tarkoitukseen menee mahdollisimman vähän aikaa.

2) Tällaisissa järjestelmissä olisi säilytettävä, siinä määrin kuin se on käytännössä mahdollista, merenkulkijan oikeus valita se alus, jossa hän aikoo olla työssä, ja laivanvarustajan oikeus valita se merenkulkija, jonka hän aikoo ottaa toimeen.

4. Kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa määrättävin edellytyksin tulee tarpeen vaatiessa olla sallittua siirtää toisen työnantajan vakinaisessa palveluksessa oleva merenkulkija tilapäisesti toisen työnantajan työhön.

5. 1) Milloin merenkulkijoille ei käytännössä voida antaa jatkuvaa tai vakinaista työtä, heille on taattava tilaisuus työssäoloon ja/tai työansio sillä tavalla ja siinä laajuudessa kuin kyseisen maan taloudellinen ja sosiaalinen tilanne sallii.

2) Tällaisiin takuisiin voi kuulua:

a) työllistäminen sovittujen viikkojen tai kuukausien pituisena kautena vuodessa tai vastaava ansiotulo;

b) työttömyysavustus, jos työtä ei ole saatavissa.

6. 1) Milloin merenkulkijain pysyvää työllistämistä tarkoitaviin toimenpiteisiin kuuluu ammattitaitoisia merenkulkijoita koskevien rekisterien tai luetteloiden laatiminen ja ajan tasalla pitäminen, on vahvistettava ne perusteet, joiden nojalla päätetään, ketkä merenkulkijat otetaan tällaisiin rekistereihin tai luetteloihin.

2) Perusteisiin voi kuulua esimerkiksi:

- a) asuinpaikka kyseisessä maassa;
- b) ikä ja terveydentila;
- c) pätevyys ja ammattitaito;

otherwise participate in the establishment and revision of definitions in pursuance of subparagraphs 2) and 3) of this Paragraph.

2. In so far as practicable, continuous or regular employment should be provided for all qualified seafarers.

3. 1) Except where continuous or regular employment with a particular shipowner exists, systems of allocation should be agreed upon which reduce to a minimum the necessity for attending calls for selection and allocation to a job and the time required for this purpose.

2) In so far as practicable, these systems should preserve the right of a seafarer to select the vessel on which he is to be employed and the right of the shipowner to select the seafarer whom he is to engage.

4. Subject to conditions to be prescribed by national laws or regulations, or collective agreements, the transfer of seafarers in the regular employment of one employer to temporary work with another should be permitted when required.

5. 1) Where continuous or regular employment is not practicable, guarantees of employment and/or income should be provided in a manner and to an extent depending on the economic and social situation of the country concerned.

2) These guarantees might include the following:

a) employment for an agreed number of weeks or months per year, or income in lieu thereof;

b) unemployment benefit when no work is available.

6. 1) Where the measures to obtain regular employment for seafarers provide for the establishment and maintenance of registers or lists of qualified seafarers, criteria should be laid down for determining the seafarers to be included in such registers or lists.

2) Such criteria might include the following:

- a) residence in the country concerned;
- b) age and medical fitness;
- c) competence and skill;

d) aikaisempi meripalvelu.

7. Rekisterien tai luetteloiden henkilövahvuutta tarkistettaessa on otettava huomioon kaikki asiaan liittyvät tekijät, mukaan lukien pitkän aikavälin tekijät, kuten merenkulun nykyaikaistuminen ja kaupan alalla tapahtuneet muutokset.

8. Mikäli tällaisen rekisterin tai luettelon kokonaisvahvuuden supistamista ei voida välttää, on kaikin tavoin pyrittävä auttamaan merenkulkijoita saamaan työtä muilta elinkeinoelämän aloilta turvaamalla heille uudelleenkoulutusmahdollisuus, kuten määrätään merenkulkijoiden työllisyys-suosituksen (tekninen kehitys), 1970, III osassa, ja mahdollisuus käyttää julkisen työnvälityksen palveluja.

9. 1) Mikäli se on käytännössä mahdollista, on tällaisen rekisterin tai luettelon henkilövahvuuden välttämättömäksi käynyt supistaminen suoritettava vähitellen turvautumatta työsuhteen päättämiseen. Tässä suhteessa voidaan hyödyllisesti soveltaa merenkulkualan niitä kokemuksia, jotka on saatu henkilöstösuunnittelu-tekniikasta yritys- ja toimialatasolla.

2) Päätettäessä supistusten laajuudesta on otettava huomioon muun muassa seuraavat keinot:

a) henkilövahvuuden luonnollinen pieneminen;

b) työhönoton lopettaminen;

c) niiden poissulkeminen, jotka eivät saa pääasiallista toimeentuloaan merenkulkijan työstä;

d) eläkeiän alentaminen tai vapaaehtoisen ennenaikaiselle eläkkeelle siirtymisen helpottaminen siten, että myönnetään eläkkeitä, lisää valtion eläkkeisiin tai suoritetaan kertakaikkisia avustuksia.

10. Työsuhteen päättämistä on harkittava vasta sen jälkeen, kun on asianmukaisesti otettu huomioon 9. 2) kohdassa mainitut mahdollisuudet ja mahdollisesti annetut työllistämistakuut. Työsuhteen päättämisen tulee tapahtua, mikäli mahdollista, sovittujen perusteiden mukaisesti ja kohtuullisen irtisanomisajan jälkeen, ja sen yhteydessä on maksettava

a) työttömyysvakuutuskorvaus tai muita sosiaaliturvamaksuja;

b) erorahaa tai erottamiseen liittyviä muita korvauksia;

c) samanaikaisesti useampia etuuksia sen mukaan kuin kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa määrätään.

d) previous service at sea.

7. When the strength of such registers or lists is reviewed by the parties concerned, account should be taken of all relevant factors, including the long-term factors such as the modernisation of the maritime industry and changing trends in trade.

8. If reduction in the over-all strength of such a register or list becomes unavoidable, all necessary efforts should be made to help seafarers to find employment elsewhere through the provision of retraining facilities, as provided for in Part III of the Employment of Seafarers (Technical Developments) Recommendation, 1970, and the assistance of the public employment services.

9. 1) In so far as practicable, any necessary reduction in the strength of such a register or list should be made gradually and without recourse to termination of employment. In this respect, experience with personnel planning techniques at the level of the undertaking and at industry level can be usefully applied to the maritime industry.

2) In determining the extent of the reduction, regard should be had to such means as—

a) natural wastage;

b) cessation of recruitment;

c) exclusion of men who do not derive their main means of livelihood from seafaring work;

d) reducing the retirement age or facilitating voluntary early retirement by the grant of pensions, supplements to state pensions, or lump-sum payments.

10. Termination of employment should be envisaged only after due regard has been had to the means referred to in subparagraph 2) of Paragraph 9 and subject to whatever guarantees of employment may have been given. It should be based as far as possible on agreed criteria, should be subject to adequate notice, and should be accompanied by payments such as—

a) unemployment insurance or other forms of social security;

b) severance allowance or other types of separation benefits;

c) such combination of benefits as may be provided for by national laws or regulations, or collective agreements.

11. Tämän suosituksen määräyksiä on soveltuvin osin sovellettava myös kausiluontoisesti merenkulkijoina työskenteleviin henkilöihin, siinä määrin kuin se on mahdollista ja kansallisen lainsäädännön ja käytännön sekä työehtosopimusten mukaista.

11. Appropriate provisions of this Recommendation should, as far as practicable and in accordance with national laws and practice and collective agreements, also be applied to persons who work as seafarers on a seasonal basis.

Yleissopimus (n:o 146), joka koskee merenkulkijain palkallista vuosilomaa

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston kokoonkutsumana Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka koskevat merenkulkijoiden palkallista lomaa koskevan sopimuksen (muutettu), 1949, (n:o 91) muuttamista, huomioon ottaen palkallisia lomia koskevan yleissopimuksen (muutettu), 1970, (n:o 132) mutta kuitenkin välttämättä rajoittumatta viimeksi mainittuun tekstiin, mikä kysymys on toisena kohtana istunto-kauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä 29 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on merenkulkijain palkallista vuosilomaa koskeva yleissopimus, 1976:

1 artikla

Tämän yleissopimuksen määräykset on pantava täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä, mikäli niitä ei panna täytäntöön työehtosopimuksella, välimiestuomiolla, tuomioistuimen päätöksellä, lakisääteisellä palkanmäärittämismenettelyllä tai muulla kansallisen käytännön mukaisella ja maan olosuhteiden kannalta sopivaksi katsottavalla tavalla.

2 artikla

1. Tämä yleissopimus koskee kaikkia merenkulkijoina työskenteleviä henkilöitä.

2. Tässä yleissopimuksessa tarkoitetaan käsitteellä "merenkulkijat" henkilöitä, jotka ovat työssä jossakin tehtävässä mertakulkevassa aluksessa, joka on rekisteröity alueella, johon nähden tämä yleissopimus on voimassa, mutta joka ei ole:

a) sota-alus;

Convention (No. 146) concerning Annual Leave with Pay for Seafarers

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to revision of the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 (No. 91), in the light of, but not necessarily restricted to, the Holidays with Pay Convention (Revised), 1970 (No. 132), which is the second item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Seafarers' Annual Leave with Pay Convention, 1976:

Article 1

The provisions of this Convention, in so far as they are not otherwise made effective by means of collective agreements, arbitration awards, court decisions, statutory wage-fixing machinery, or in such other manner consistent with national practice as may be appropriate under national conditions, shall be given effect by national laws or regulations.

Article 2

1. This Convention applies to all persons who are employed as seafarers.

2. For the purpose of this Convention, the term "seafarer" means a person who is employed in any capacity on board a sea-going ship registered in a territory for which the Convention is in force, other than—

a) a ship of war;

b) alus, jota käytetään kalastukseen tai siihen suoraan liittyviin toimintoihin tai vaalapyyntiin tai vastaavanlaisiin toimintoihin.

3. Kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, sen jälkeen kun on kuultu asianomaisia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä, mitä aluksia on pidettävä tämän yleissopimuksen tarkoittamina mertakulkevinä aluksina.

4. Kuultuaan asianomaisia työnantajain ja työntekijäin järjestöjä, mikäli niitä on, kukin tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio voi, tehden kyseisen toimialan olosuhteiden vaatimat muutokset, laajentaa sopimuksen soveltamisalaa koskemaan tämän artiklan 2 momentin b) kohdassa esitetyn, merenkulkijoita koskevan määritelmän ulkopuolelle jääviä henkilöitä tai henkilöryhmiä.

5. Kunkin jäsenvaltion, joka tämän yleissopimuksen ratifioi, laajentaa sen soveltamisalaa tämän artiklan 4 momentin mukaisesti, tulee ilmoittaa ratifiointiin liitettyssä ilmoituksessa ne henkilöryhmät, joita laajentaminen koskee, ja ne muutokset, jotka mahdollisesti on jouduttu tekemään tässä yhteydessä.

6. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi lisäksi myöhemmin lähettää Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle ilmoituksen, että se laajentaa yleissopimuksen soveltamisalaa koskemaan muita henkilöryhmiä kuin niitä, jotka se ilmoitti ratifioiessaan sopimuksen.

7. Mikäli on välttämätöntä, voi kunkin maan asianomainen viranomainen ryhtyä tai sopivaa menettelyä käyttäen voidaan ryhtyä toimenpiteisiin, sen jälkeen kun on kuultu asianomaisia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä, mikäli niitä on, mertakulkevilla aluksilla työskenneiden rajoitettujen henkilöryhmien jättämiseksi tämän yleissopimuksen soveltamisalan ulkopuolelle.

8. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion tulee ensimmäisessä tämän sopimuksen soveltamista koskevassa selonteossaan, jonka se on velvollinen antamaan Kansainvälisen työjärjestön perussäännön 22 artiklan mukaan, ilmoittaa ne henkilöryhmät, jotka on mahdollisesti jätetty soveltamisalan ulkopuolelle tämän artiklan 3 ja 7 momenttien nojalla, ja mainita syyt tällaiseen menettelyyn, ja on kunkin jäsenvaltion myöhemmin annettavissa selonteossaan selostettava, miten sen lainsäädännös-

b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or similar pursuits.

3. National laws or regulations shall determine, after consultation with the organisations of shipowners and seafarers concerned, where such exist, which ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Convention.

4. Each Member which ratifies this Convention may, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, where such exist, extend its application, with the modifications rendered necessary by the conditions of the industry, to the persons excluded from the definition of seafarers by paragraph 2, subparagraph b), of this Article, or to certain categories thereof.

5. Each Member which extends the application of this Convention in pursuance of paragraph 4 of this Article at the time of ratifying it shall specify in a declaration appended to its ratification the categories to which the application is extended and the modifications, if any, rendered necessary.

6. Each Member which has ratified this Convention may further subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by a declaration, that it extends the application of the Convention to categories beyond those, if any, specified at the time of ratification.

7. In so far as necessary, measures may be taken by the competent authority or through the appropriate machinery in a country, after consultation with the organisations of shipowners and seafarers concerned, where such exist, to exclude from the application of this Convention limited categories of persons employed on board sea-going ships.

8. Each Member which ratifies this Convention shall list, in the first report on the application of the Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, any categories which may have been excluded in pursuance of paragraphs 3 and 7 of this Article, giving the reasons for such exclusion, and shall state in subsequent reports the position of its law and practice in respect of the categories excluded and the extent to which effect has been given

sä ja käytännössä suhtaudutaan soveltamisalan ulkopuolelle jääviin ryhmiin sekä ilmoitettava, missä laajuudessa tämä yleissopimus on pantu täytäntöön tai aiotaan panna täytäntöön kyseisten ryhmien osalta.

3 artikla

1. Jokaisella merenkulkijalla, jota tämä yleissopimus koskee, tulee olla oikeus saada vähintään tietyn pituinen palkallinen vuosiloma.

2. Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioivan jäsenvaltion tulee mainita ratifiointiinsa liitetystä ilmoituksessa vuosiloman pituus.

3. Loma ei saa vuoden palvelusajalta missään tapauksessa olla 30 kalenteripäivää lyhyempi.

4. Kukin tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi myöhemmin ilmoittaa Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle, että se pidentää ratifioinnin yhteydessä mainittua loma-aikaa.

4 artikla

1. Merenkulkijalla, joka vuoden aikana on ollut palveluksessa lyhyemmän ajan kuin mikä vaaditaan edellisessä artikkelissa määrätyn täyden loman saamiseen, tulee olla oikeus saada kysymyksessä olevalta vuodelta hänen palvelusaikansa vastaava lyhyempi palkallinen vuosiloma.

2. Tämän artiklan sanonta "vuosi" tarkoittaa kalenterivuotta tai muuta samanpituista kautta.

5 artikla

1. Kunkin maan asianomaisen viranomaisen tulee määrätä tai muulla asianmukaisella menettelyllä on määrättävä lomaan oikeuttavan palvelusajan laskemistapa.

2. Ehdoin, jotka kunkin maan asianomainen viranomainen määrää tai jotka määrätään muulla asianmukaisella menettelyllä, on palvelusajan laskettava aika, jona merimies on päästökatselmoituna työsopimuksen voimassa ollessa.

3. Ehdoin, jotka kunkin maan asianomainen viranomainen määrää tai jotka määrätään muulla asianmukaisella menettelyllä, on työstä poissaolot, jotka johtuvat hyväksytyyn merenkulkualan ammattikoulutuskurssiin osallistumisesta tai asianomaisen merenkulkijan määräämisval-

or is proposed to be given to the Convention in respect of such categories.

Article 3

1. Every seafarer to whom this Convention applies shall be entitled to annual leave with pay of a specified minimum length.

2. Each Member which ratifies this Convention shall specify the length of the annual leave in a declaration appended to its ratification.

3. The leave shall in no case be less than 30 calendar days for one year of service.

4. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office, by a further declaration, that it specifies annual leave longer than that specified at the time of ratification.

Article 4

1. A seafarer whose length of service in any year is less than that required for the full entitlement prescribed in the preceding Article shall be entitled in respect of that year to annual leave with pay proportionate to his length of service during that year.

2. The expression "year" in this Convention shall mean the calendar year or any other period of the same length.

Article 5

1. The manner in which the length of service is calculated for the purpose of leave entitlement shall be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, service off articles shall be counted as part of the period of service.

3. Under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country, absence from work to attend an approved maritime vocational training course or for such reasons beyond the control of the seafarer concerned as

lasta riippumattomista syistä, kuten sairaudesta, tapaturmasta tai raskaudesta ja synnytyksestä, laskettava palvelusajaksi.

6 artikla

Tämän yleissopimuksen 3 artiklan 3 momentissa määrättyyn palkalliseen vuosilomaan kuuluviksi älköön laskettako:

- a) aluksen lippumaassa virallisiksi tai perinteelliseksi tunnustettuja lomapäiviä sattuivatpa ne palkallisen vuosiloman ajalle tai ei;
- b) merenkulkijain sairaudesta, tapaturmasta tai raskaudesta ja synnytyksestä johtuvia työkyvyttömyyskausia ehdoin, jotka kunkin maan asianomainen viranomainen määrää tai jotka määrätään muulla asianmukaisella menettelyllä;
- c) merenkulkijalle työaikana annettua tilapäistä maissakäyntivapaata;
- d) erilaisia hyvityslomia ehdoin, jotka kunkin maan asianomainen viranomainen määrää tai jotka määrätään muulla asianmukaisella menettelyllä.

7 artikla

1. Jokaisen merenkulkijan, joka pitää tässä yleissopimuksessa tarkoitetun vuosiloman, tulee saada koko loman ajalta vähintään säännönmukainen palkkansa (mukaan luettuna rahakorvaus palkkaan mahdollisesti kuuluvista luontoiseduista), joka lasketaan kunkin maan asianomaisen viranomaisen määräämällä tai muulla asianmukaisella menettelyllä määrättyllä tavalla.

2. Tämän artiklan 1 momentin mukaisesti laskettu rahamäärä on maksettava asianomaiselle merenkulkijalle ennen lomaa, jollei kansallisessa lainsäädännössä tai häntä ja työnantajaa sitovassa sopimuksessa toisin määrätä.

3. Merenkulkijan, joka lähtee tai erotetaan työnantajansa palveluksesta ennen kuin hän on pitänyt hänelle kuuluvan vuosiloman, tulee saada jokaiselta hänelle kuuluvalla lomapäivältä tämän artiklan 1 momentissa määrätty palkka.

8 artikla

1. Kunkin maan asianomainen viranomainen voi sallia tai muuta sopivaa menettelyä soveltaen voidaan sallia palkallisen vuosiloman jakaminen osiin tai yhden vuoden aikana ansaitun vuosiloman yhdistäminen seuraavaan lomaan.

illness, injury or maternity shall be counted as part of the period of service.

Article 6

The following shall not be counted as part of the minimum annual leave with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, of this Convention:

- a) public and customary holidays recognised as such in the country of the flag, whether or not they fall during the annual leave with pay;
- b) periods of incapacity for work resulting from illness, injury or maternity, under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country;
- c) temporary shore leave granted to a seafarer while on articles;
- d) compensatory leave of any kind, under conditions to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

Article 7

1. Every seafarer taking the annual leave envisaged in this Convention shall receive in respect of the full period of that leave at least his normal remuneration (including the cash equivalent of any part of that remuneration which is paid in kind), calculated in a manner to be determined by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. The amounts due in pursuance of paragraph 1 of this Article shall be paid to the seafarer concerned in advance of the leave, unless otherwise provided by national laws or regulations or in an agreement applicable to him and the employer.

3. A seafarer who leaves or is discharged from the service of his employer before he has taken annual leave due to him shall receive in respect of such leave due to him the remuneration provided for in paragraph 1 of this Article.

Article 8

1. The division of the annual leave with pay into parts, or the accumulation of such annual leave due in respect of one year together with a subsequent period of leave, may be authorised by the competent authority or through the appropriate machinery in each country.

2. Ellei oteta huomioon tämän artiklan 1 momentin sisältämää varaumaa ja ellei työnantaja ja asianomaista merenkulkijaa sitovassa sopimuksessa toisin määrätä, tässä yleissopimuksessa määrätyn palkallisen vuosiloman tulee olla yhtäjaksoinen.

9 artikla

Poikkeustapauksissa voi kunkin maan asianomainen viranomainen ryhtyä toimenpiteisiin tai niihin voidaan ryhtyä sopivaa menettelyä käyttäen tähän yleissopimukseen perustuvan vuosiloman korvaamiseksi rahamäärällä, joka vastaa vähintään 7 artiklassa määrättyä palkkaa.

10 artikla

1. Työnantaja määrää loman pitämisaajan kuultuaan asianomaista merenkulkijaa tai hänen edustajiaan ja mikäli mahdollista päästyään asiassa yksimielisyyteen tämän kanssa, mikäli loman ajankohtaa ei ole määrätty asetuksella, työehtosopimuksella, välimiestuomiolla tai muulla kansallisen käytännön mukaisella tavalla.

2. Merenkulkijaa älköön vaadittako ilman hänen suostumustaan ottamaan hänelle kuuluvaa vuosilomaa muulla paikkakunnalla kuin siellä, missä hän haki työpaikan tai missä hänet otettiin työhön, sen mukaan kumpi näistä paikkakunnista on lähempänä hänen kotipaikkaansa, paitsi jos työehtosopimuksessa tai kansallisessa lainsäädännössä toisin määrätään.

3. Merenkulkijalla, joka on pakotettu ottamaan vuosilomansa muualla kuin tämän artiklan 2 momentin mukaan sallitulla paikkakunnalla, tulee olla oikeus saada ilmainen kuljetus sinne, missä hän haki työpaikan tai missä hänet otettiin työhön, sen mukaan kumpi näistä paikkakunnista on lähempänä hänen kotipaikkaansa, ja työnantajan tulee vastata merenkulkijan ylläpito- ja muista tähän matkaan suoranaisesti liittyvistä kustannuksista; matkaan mennyttä aikaa ei saa vähentää merenkulkijalle kuuluvasta palkallisesta vuosilomasta.

11 artikla

Sopimus, jossa määrätään luopumaan oikeudesta 3 artiklan 3 momentissa määrättyyn palkalliseen vuosilomaan tai jättämään loma pitämättä, olkoon mitätön, lukuunottamatta tämän yleissopimuksen 9 artiklan tarkoittamia poikkeustapauksia.

2. Subject to paragraph 1 of this Article and unless otherwise provided in an agreement applicable to the employer and the seafarer concerned, the annual leave with pay prescribed by this Convention shall consist of an uninterrupted period.

Article 9

In exceptional cases, provision may be made by the competent authority or through the appropriate machinery in each country for the substitution for annual leave due in virtue of this Convention of a cash payment at least equivalent to the remuneration provided for in Article 7.

Article 10

1. The time at which the leave is to be taken shall, unless it is fixed by regulation, collective agreement, arbitration award or other means consistent with national practice, be determined by the employer after consultation and, as far as possible, in agreement with the seafarer concerned or his representatives.

2. No seafarer shall be required without his consent to take annual leave due to him at a place other than that where he was engaged or recruited, whichever is nearer his home, except under the provisions of a collective agreement or of national laws or regulations.

3. If a seafarer is required to take his annual leave from a place other than that permitted by paragraph 2 of this Article, he shall be entitled to free transportation to the place where he was engaged or recruited, whichever is nearer his home, and subsistence and other costs directly involved in his return there shall be for the account of the employer; the travel time involved shall not be deducted from the annual leave with pay due to the seafarer.

Article 11

Any agreement to relinquish the right to the minimum annual leave with pay prescribed in Article 3, paragraph 3, or—except as provided, exceptionally, in pursuance of Article 9 of this Convention—to forgo such leave, shall be null and void.

12 artikla

Vuosilomalla olevan merenkulkijan saa kutsua palvelukseen vain äärimmäisissä hätätapauksissa, silloinkin kohtuullista varoitusaikaa noudattaen.

13 artikla

Tehokkain toimenpitein, jotka soveltuvat tämän yleissopimuksen määräysten täytäntöönpanotapaan, on varmistettava riittävällä tarkastuksella tai muulla tavoin, että palkallista vuosilomaa koskevia säännöksiä tai määräyksiä asianmukaisesti sovelletaan ja noudatetaan.

14 artikla

Tällä yleissopimuksella muutetaan merenkulkijoiden palkallista lomaa koskeva sopimus (muutettu), 1949.

15 artikla

Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

16 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit pääjohtaja on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona pääjohtaja on rekisteröinyt kahden jäsenvaltion rekisteröinnit.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

17 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määrä-

Article 12

A seafarer taking annual leave shall be recalled only in cases of extreme emergency, with due notice.

Article 13

Effective measures appropriate to the manner in which effect is given to the provisions of this Convention shall be taken to ensure the proper application and enforcement of regulations or provisions concerning annual leave with pay, by means of adequate inspection or otherwise.

Article 14

This Convention revises the Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949.

Article 15

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 16

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 17

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of

ajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa mainituin ehdoin.

18 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Ilmoittaessaan järjestön jäsenvaltioille toisen hänelle ilmoitetun ratifioinnin rekisteröimisestä pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

19 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

20 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

21 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin:

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 17 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan;

ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 18

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 19

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 20

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the conference the question of its revision in whole or in part.

Article 21

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 17 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

22 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 22

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Yleissopimus (n:o 147), joka koskee kauppaluksissa noudatettavaa vähimmäistasoa

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutuna Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

palauttaen mieleen merenkulkijain ottamista toimeen vieraassa maassa rekisteröityyn alukseen koskevan suosituksen, 1958, ja merenkulkijain työoloja ja turvallisuutta koskevan suosituksen, 1958, määräykset,

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka koskevat alikuntoisia aluksia, erityisesti mukavuuslippumaissa rekisteröityjä aluksia, mikä kysymys on viidentenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan kansainvälisen yleissopimuksen muotoon,

hyväksyy tänä 29 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan yleissopimuksen, jonka nimenä on kauppaluksia koskeva yleissopimus (vähimmäistaso), 1976:

1 artikla

Ellei tässä artiklassa toisin määrätä, tätä yleissopimusta sovelletaan jokaiseen julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan mertakulkevaan alukseen, jota ansiotarkoituksessa käytetään lastin tai matkustajien kuljetukseen tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen.

2. Kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, milloin alusta on pidettävä mertakulkevana aluksena tämän yleissopimuksen merkityksessä.

3. Tätä yleissopimusta sovelletaan mertakulkeviin hinaajiin.

4. Tätä yleissopimusta ei sovelleta:

a) aluksiin, jotka pääasiallisesti kulkevat purjein, siihen katsomatta, onko niissä apukoneistoa vai ei ;

b) aluksiin, joita käytetään kalastukseen, valaanpyyntiin tai niihin verrattavaan toimintaan;

Convention (No. 147) concerning Minimum Standards in Merchant Ships

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second on 13 October 1976, and

Recalling the provisions of the Seafarers' Engagement (Foreign Vessels) Recommendation, 1958, and of the Social Conditions and Safety (Seafarers) Recommendation, 1958, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to substandard vessels, particularly those registered under flags of convenience, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an international Convention, adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Convention, which may be cited as the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976:

Article 1

1. Except as otherwise provided in this Article, this Convention applies to every sea-going ship, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade or is employed for any other commercial purpose.

2. National laws or regulations shall determine when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Convention.

3. This Convention applies to sea-going tugs.

4. This Convention does not apply to—

a) ships primarily propelled by sail, whether or not they are fitted with auxiliary engines;

b) ships engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits;

c) pieniin aluksiin tai esimerkiksi öljynpö-raustorneihin ja -alustoihin, silloin kun niitä ei käytetä merenkulkuun; kuultuaan edustavimpia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä kunkin maan asianomaisen viranomaisen tulee päättää, mitä aluksia tämä määräys koskee.

5. Minkään tämän yleissopimuksen määräyksen ei ole katsottava laajentavan tämän yleissopimuksen liitteessä lueteltujen yleissopimusten tai niiden sisältämien määräysten soveltamisalaa.

2 artikla

Kukin tämän yleissopimuksen ratifioiva jäsenvaltio sitoutuu:

a) luomaan sellaisen lainsäädännön, jossa määritellään sen alueella rekisteröidyille aluksille:

i) ihmishengen turvaamista aluksessa tarkoittavat turvallisuusvaatimukset, kelpoisuutta, työaikaa ja miehitystä koskevat vaatimukset mukaan lukien;

ii) asianmukainen sosiaaliturvajärjestelmä;

iii) työolosuhteet ja aluksessa asumiseen liittyvät järjestelyt, sikäli kuin niitä jäsenvaltion mielestä ei ole määritelty työehtosopimuksessa tai määrätty asianomaisten tuomioistuinten toimesta yhtä sitoviksi asianomaisiin laivanvarustajiin ja merenkulkijoihin nähden;

sekä varmistumaan siitä, että mainitun lainsäädännön määräykset ovat oleellisilta osiltaan samanmerkityksiset tämän yleissopimuksen liitteessä mainittujen yleissopimusten tai yleissopimusten artiklojen kanssa, mikäli jäsenvaltio ei ole muulla tavoin velvollinen panemaan täytäntöön kyseisiä yleissopimuksia;

b) tehokkaasti käyttämään toimivaltaansa tai harjoittamaan valvontaa alueellaan rekisteröityihin aluksiin mitä tulee:

i) kansallisessa lainsäädännössä määrättyihin turvallisuusvaatimuksiin, kelpoisuutta, työaikaa ja miehitystä koskevat vaatimukset mukaan lukien;

ii) kansallisessa lainsäädännössä määrätyn sosiaaliturvajärjestelmän toteuttamiseen;

iii) työolosuhteisiin ja aluksessa asumiseen liittyviin järjestelyihin, jotka on määrätty kansallisessa lainsäädännössä tai määritelty asianomaisten tuomioistuinten toimesta yhtä sitoviksi asianomaisiin laivanvarustajiin ja merenkulkijoihin nähden;

c) small vessels and vessels such as oil rigs and drilling platforms when not engaged in navigation, the decision as to which vessels are covered by this subparagraph to be taken by the competent authority in each country in consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers.

5. Nothing in this Convention shall be deemed to extend the scope of the Conventions referred to in the Appendix to this Convention or of the provisions contained therein.

Article 2

Each Member which ratifies this Convention undertakes—

a) to have laws or regulations laying down, for ships registered in its territory—

i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, so as to ensure the safety of life on board ship;

ii) appropriate social security measures; and

iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements, in so far as these, in the opinion of the Member, are not covered by collective agreements or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

and to satisfy itself that the provisions of such laws and regulations are substantially equivalent to the Conventions or Articles of Conventions referred to in the Appendix to this Convention, in so far as the Member is not otherwise bound to give effect to the Conventions in question;

b) to exercise effective jurisdiction or control over ships which are registered in its territory in respect of—

i) safety standards, including standards of competency, hours of work and manning, prescribed by national laws or regulations;

ii) social security measures prescribed by national laws or regulations;

iii) shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements prescribed by national laws or regulations, or laid down by competent courts in a manner equally binding on the shipowners and seafarers concerned;

c) varmistamaan siitä, että laivanvarustajat tai laivanvarustajien ja merenkulkijoiden järjestöt, jotka on muodostettu ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua koskevan sopimuksen, 1948, ja järjestäytymisoikeuden ja kollektiivisen neuvottelu-oikeuden periaatteiden soveltamista koskevan sopimuksen, 1949, perusperiaatteiden mukaisesti, sopivat aluksen työolosuhteiden ja asumiseen liittyvien järjestelyjen tehokkaasta valvonnasta silloin, kun jäsenvaltiolla ei ole todellista toimivaltaa asiassa;

d) varmistamaan, että:

i) on olemassa asianmukaiset menettelyt, jotka alistetaan asianomaisen viranomaisen yleiseen valvontaan, kun mainittu viranomainen sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustavat järjestöt ovat tarvittaessa neuvotelleet asiasta kolmikantatasolla, merenkulkijoiden palvelukseen ottamiseksi jäsenvaltion alueella rekisteröityihin aluksiin ja tässä yhteydessä ilmenevien valitusten selvittämiseksi;

ii) on olemassa asianmukaiset menettelyt, jotka alistetaan asianomaisen viranomaisen yleiseen valvontaan, kun mainittu viranomainen sekä laivanvarustajien ja merenkulkijoiden edustavat järjestöt ovat tarvittaessa neuvotelleet asiasta kolmikantatasolla, jokaisen sellaisen valituksen selvittämiseksi, joka tehdään siinä yhteydessä ja mikäli mahdollista sinä aikana kun kyseisen jäsenvaltion kansalaisuuden omaavia merenkulkijoita otetaan jäsenvaltion alueella palvelukseen vieraassa maassa rekisteröityyn alukseen; ja että kyseisen jäsenvaltion asianomainen viranomainen ilmoittaa välittömästi tällaisesta valituksesta sekä jokaisesta sellaisesta valituksesta, joka tehdään siinä yhteydessä ja mikäli mahdollista sinä aikana kun ulkomaalaisia merenkulkijoita otetaan kyseisen jäsenvaltion alueella palvelukseen vieraassa maassa rekisteröityyn alukseen, aluksen rekisteröintiin asianomaiselle viranomaiselle toimittaen asiaa koskevan jäljennöksen Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle;

c) varmistamaan, että sen alueella rekisteröidyissä aluksissa työskentelevillä merenkulkijoilla on asianmukainen ammattipätevyys tai koulutus niiden tehtävien hoitamiseen, joihin heidät otetaan, ottaen myös huomioon merenkulkijoiden ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970;

f) varmistamaan tarkastusten avulla tai muulla tavoin siitä, että sen alueella rekisteröi-

c) to satisfy itself that measures for the effective control of other shipboard conditions of employment and living arrangements, where it has no effective jurisdiction, are agreed between shipowners or their organisations and seafarers' organisations constituted in accordance with the substantive provisions of the Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948, and the Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949;

d) to ensure that—

i) adequate procedures—subject to over-all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and seafarers where appropriate—exist for the engagement of seafarers on ships registered in its territory and for the investigation of complaints arising in that connection;

ii) adequate procedures—subject to over-all supervision by the competent authority, after tripartite consultation amongst that authority and the representative organisations of shipowners and seafarers where appropriate—exist for the investigation of any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of seafarers of its own nationality on ships registered in a foreign country, and that such complaint as well as any complaint made in connection with and, if possible, at the time of the engagement in its territory of foreign seafarers on ships registered in a foreign country, is promptly reported by its competent authority to the competent authority of the country in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of the International Labour Office;

e) to ensure that seafarers employed on ships registered in its territory are properly qualified or trained for the duties for which they are engaged, due regard being had to the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970;

f) to verify by inspection or other appropriate means that ships registered in its ter-

dyissä aluksissa noudatetaan sen ratifioimia, voimassa olevia kansainvälisiä työtä koskevia yleissopimuksia ja tämän artiklan a) kohdassa tarkoitettua lainsäädäntöä sekä, milloin se on kansallisen lainsäädännön perusteella asianmukaista, työehtosopimuksia;

g) toimittamaan virallisen tutkimuksen kaudesta sen alueella rekisteröityjä aluksia koskevista vakavista merionnettomuuksista, erityisesti sellaisista, joissa on tapahtunut loukkaantumisia ja/tai ihmishengen menetyksiä, ja yleensä julkistamaan tutkimuksia koskevat loppuraportit.

3 artikla

Kunkin tämän yleissopimuksen ratifioineen jäsenvaltion tulee mahdollisuuksien mukaan jakaa kansalaisilleen tietoja niistä pulmista, joita saattaa syntyä näiden ottaessa toimen aluksella, joka on rekisteröity maassa, joka ei ole ratifioinut tätä yleissopimusta. Tietojen jakamista on harjoitettava siihen asti, kunnes jäsenvaltio on varmistunut siitä, että tässä yleissopimuksessa määrättyjä vähimmäisvaatimuksia vastaavia vaatimuksia noudatetaan. Toimenpiteet, joihin yleissopimuksen ratifioiva valtio tässä tarkoituksessa ryhtyy, eivät saa olla ristiriidassa työnteekijöiden vapaan liikkuvuuden periaatteen kanssa, joka määritellään sopimuksissa, joiden sopimuspuolia kyseiset kaksi valtiota mahdollisesti ovat.

4 artikla

1. Jos tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, jonka satamaan alus poikkeaa säännönmukaisella reitillään tai toiminnallisten syiden tähden, vastaanottaa valituksen tai saa näytön siitä, ettei kyseinen alus, yleissopimuksen tultua voimaan, ole tämän yleissopimuksen vaatimusten mukainen, se voi lähettää aluksen rekisteröintimaan hallitukselle selonteon toimitaen samalla siitä jäljennöksen Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle sekä ryhtyä toimenpiteisiin turvallisuutta tai terveyttä aluksella selvästi vaarantavien olosuhteiden korjaamiseksi.

2. Tällaisiin toimenpiteisiin ryhtyessään jäsenvaltion tulee heti tehdä ilmoitus asiasta lippuvaltion lähimmälle merenkulku-, konsuli- tai diplomaattiedustajalle ja pyytää tätä olemaan läsnä, mikäli mahdollista. Jäsenvaltion ei pidä syyttää pidättää tai viivyttaa alusta.

3. Tässä artiklassa tarkoitetaan "valituksella" tietoa, jonka on esittänyt laivaväkeen kuu-

ritory comply with applicable international labour Conventions in force which it has ratified, with the laws and regulations required by subparagraph a) of this Article and, as may be appropriate under national law, with applicable collective agreements;

g) to hold an official inquiry into any serious marine casualty involving ships registered in its territory, particularly those involving injury and/or loss of life, the final report of such inquiry normally to be made public.

Article 3

Any Member which has ratified this Convention shall, in so far as practicable, advise its nationals on the possible problems of signing on a ship registered in a State which has not ratified the Convention, until it is satisfied that standards equivalent to those fixed by this Convention are being applied. Measures taken by the ratifying State to this effect shall not be in contradiction with the principle of free movement of workers stipulated by the treaties to which the two States concerned may be parties.

Article 4

1. If a Member which has ratified this Convention and in whose port a ship calls in the normal course of its business or for operational reasons receives a complaint or obtains evidence that the ship does not conform to the standards of this Convention, after it has come into force, it may prepare a report addressed to the government of the country in which the ship is registered, with a copy to the Director-General of the International Labour Office, and may take measures necessary to rectify any conditions on board which are clearly hazardous to safety or health.

2. In taking such measures, the Member shall forthwith notify the nearest maritime, consular or diplomatic representative of the flag State and shall, if possible, have such representative present. It shall not unreasonably detain or delay the ship.

3. For the purpose of this Article, "complaint" means information submitted by a

luva henkilö, ammatillinen yhteisö, yhdistys tai ammattiyhdistys tai yleensä kuka tahansa aluksen turvallisuudesta, aluksen miehistön turvallisuutta ja terveyttä uhkaavat vaarat mukaan lukien, kiinnostunut henkilö.

5 artikla

1. Tämän yleissopimuksen voivat ratifioida jäsenvaltiot, jotka:

a) ovat sopimuspuolina ihmishengen turvallisuutta merellä koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, 1960, tai ihmishengen turvallisuutta merellä koskevassa kansainvälisessä yleissopimuksessa, 1974, tai muussa nämä yleissopimukset mahdollisesti myöhemmin muuttavassa yleissopimuksessa;

b) ovat sopimuspuolina kansainvälisessä lastiviivayleissopimuksessa, 1965, tai tämän yleissopimuksen mahdollisesti myöhemmin muuttavassa yleissopimuksessa;

c) ovat sopimuspuolina tai ovat panneet täytäntöön alusten yhteentörmäyksen estämistä merellä koskevat kansainväliset määräykset, 1960, tai yleissopimuksen, joka koskee alusten yhteentörmäyksen estämistä merellä koskevia kansainvälisiä määräyksiä, 1972, tai muun nämä kansainväliset asiakirjat mahdollisesti myöhemmin muuttavan yleissopimuksen.

2. Tämän yleissopimuksen voi myös ratifioida kuka tahansa jäsenvaltio, joka ratifiointin yhteydessä sitoutuu täyttämään tämän artiklan 1 momentissa ratifiointin ehdoksi asetetut vaatimukset, joita se ei ole aikaisemmin täyttänyt.

3. Tämän yleissopimuksen virallisista ratifioinneista on rekisteröintiä varten lähetettävä ilmoitus Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle.

6 artikla

1. Tämä yleissopimus sitoo vain niitä Kansainvälisen työjärjestön jäsenvaltioita, joiden ratifiointit päätöksen on rekisteröinyt.

2. Yleissopimus tulee voimaan kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona vähintään kymmenen jäsenvaltion, joiden yhteisöosuus maailman kauppalaivaston bruttorekisteritonnistosta on 25 prosenttia, ratifiointit on rekisteröity.

3. Sen jälkeen tämä yleissopimus tulee voimaan kunkin jäsenvaltion osalta kahdentoista kuukauden kuluttua siitä päivästä, jona sen ratifiointi on rekisteröity.

member of the crew, a professional body, an association, a trade union or, generally, any person with an interest in the safety of the ship, including an interest in safety or health hazards to its crew.

Article 5

1. This Convention is open to the ratification of Members which—

a) are parties to the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1960, or the International Convention for the Safety of Life at Sea, 1974, or any Convention subsequently revising these Conventions; and

b) are parties to the International Convention on Load Lines, 1966, or any Convention subsequently revising that Convention; and

c) are parties to, or have implemented the provisions of, the Regulations for Preventing Collisions at Sea of 1960, or the Convention on the International Regulations for Preventing Collisions at Sea, 1972, or any Convention subsequently revising these international instruments.

2. This Convention is further open to the ratification of any Member which, on ratification, undertakes to fulfil the requirements to which ratification is made subject by paragraph 1 of this Article and which are not yet satisfied.

3. The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 6

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which there have been registered ratifications by at least ten Members with a total share in world shipping gross tonnage of 25 per cent.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

7 artikla

1. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio voi kymmenen vuoden kuluttua siitä päivästä, jona sopimus ensiksi tuli voimaan, sanoa sen irti kirjelmällä, joka lähetetään Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajalle rekisteröitäväksi. Irtisanominen tulee voimaan vasta vuoden kuluttua sen rekisteröimisestä.

2. Tämän yleissopimuksen ratifioinut jäsenvaltio, joka ei vuoden kuluessa edellisessä momentissa mainitun kymmenen vuoden määräajan päättymisestä käytä tässä artiklassa määrättyä irtisanomisoikeutta, on sidottu sopimukseen uudeksi kymmenvuotiskaudeksi ja voi sen jälkeen sanoa irti sopimuksen kunkin kymmenvuotiskauden päätyttyä tässä artiklassa määrättyin ehdoin.

8 artikla

1. Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava Kansainvälisen työjärjestön kaikille jäsenvaltioille tieto kaikista järjestön jäsenvaltioiden hänelle ilmoittamista ratifioinneista ja irtisanomisista.

2. Kun 6 artiklan 2 momentissa määrätyt edellytykset ovat toteutuneet, pääjohtajan tulee kiinnittää järjestön jäsenvaltioiden huomio yleissopimuksen voimaantulopäivään.

9 artikla

Kansainvälisen työtoimiston pääjohtajan on annettava kaikista edellisten artiklojen mukaisesti rekisteröimistään ratifioinneista ja irtisanomisista Yhdistyneiden Kansakuntien pääsihteerille täydelliset tiedot Yhdistyneiden Kansakuntien peruskirjan 102 artiklan mukaista rekisteröintiä varten.

10 artikla

Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston on, milloin se katsoo tarpeelliseksi, annettava yleiselle konferenssille tämän yleissopimuksen soveltamista koskeva selostus sekä tutkittava, onko aihetta ottaa konferenssin työjärjestykseen kysymys sopimuksen täydellisestä tai osittaisesta muuttamisesta.

Article 7

1. A Member which has ratified this Convention may denounce it after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce this Convention at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 8

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When the conditions provided for in Article 6, paragraph 2, above have been fulfilled, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 9

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 10

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

11 artikla

1. Mikäli konferenssi hyväksyy uuden yleissopimuksen, joka kokonaan tai osittain muuttaa tämän yleissopimuksen, eikä uusi yleissopimus määrää toisin, niin:

a) kun jäsenvaltio ratifioi uuden muutetun yleissopimuksen, aiheutuu tästä välittömästi *ipso jure* tämän yleissopimuksen irtisanominen 7 artiklan määräyksistä riippumatta uuden muutetun yleissopimuksen tullessa voimaan;

b) uuden muutetun yleissopimuksen tultua voimaan eivät jäsenvaltiot enää voi ratifioida tätä yleissopimusta.

2. Tämä yleissopimus jää kuitenkin voimaan nykyisen muotoisena ja sisältöisenä niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka ovat sen ratifioineet mutta eivät ole ratifioineet muutettua yleissopimusta.

12 artikla

Tämän yleissopimuksen englannin- ja ranskankieliset tekstit ovat kumpikin yhtä todistusvoimaiset.

Article 11

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 7 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;

b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 12

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

Liite

Yleissopimus, joka koskee vähimmäisikää, 1973 (n:o 138) tai

Sopimus, joka koskee minimi-ikää (merityö), (muutettu), 1936 (n:o 58) tai

Sopimus, joka koskee alinta ikärajaa (merityö), 1920 (n:o 7);

Sopimus, joka koskee laivanisännän vastuuta merimiehen sairastuessa tai joutuessa tapaturman uhriksi, 1936 (n:o 55) tai

Sopimus, joka koskee merimiesten sairausvakuutusta, 1936 (n:o 56) tai

Yleissopimus, joka koskee lääkintähuoltoa ja päivärahaa, 1969 (n:o 130);

Sopimus, joka koskee merenkulkijoiden lääkärintarkastusta, 1946 (n:o 73);

Yleissopimus, joka koskee merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa, 1970 (n:o 134) (4 ja 7 artiklat);

Sopimus, joka koskee laivaväen asuntoja aluksessa (muutettu), 1949 (n:o 92);

Sopimus, joka koskee laivaväen ruoanpitoa aluksessa, 1946 (n:o 68) (5 artikla);

Sopimus, joka koskee päällystön pätevyyskirjoja, 1936 (n:o 53) (3 ja 4 artiklat)¹⁾;

Sopimus, joka koskee merimiesten työsopimusta, 1926 (n:o 22);

Sopimus, joka koskee merimiesten kotiin lähettämistä, 1926 (n:o 23);

Sopimus, joka koskee ammatillista järjestäytymisvapautta ja ammatillisen järjestäytymisoikeuden suojelua, 1948 (n:o 87);

Sopimus, joka koskee järjestäytymisoikeutta ja kollektiivista neuvottelu-oikeutta, 1949 (n:o 98).

¹⁾ Milloin aluksen päällystön pätevyyttä koskevan sopimuksen, 1936, vaatimusten tarkka noudattaminen aiheuttaa ongelmia jonkin valtion omaksumalle pätevyyskirjojen myöntämisyjärjestelmälle tai niiden antamismenettelylle, on sovellettava pääasiallisen vastaavuuden periaatetta siten, ettei synny ristiriitaa kyseisen valtion tässä asiassa omaksumien menettelyjen kanssa.

Appendix

Minimum Age Convention, 1973 (No. 138), or

Minimum Age (Sea) Convention (Revised), 1936 (No. 58), or

Minimum Age (Sea) Convention, 1920 (No. 7);

Shipowners' Liability (Sick and Injured Seamen) Convention, 1936 (No. 55), or

Sickness Insurance (Sea) Convention, 1936 (No. 56), or

Medical Care and Sickness Benefits Convention, 1969 (No. 130);

Medical Examination (Seafarers) Convention, 1946 (No. 73);

Prevention of Accidents (Seafarers) Convention 1970 (No. 134) (Articles 4 and 7);

Accommodation of Crews Convention (Revised), 1949 (No. 92);

Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68) (Article 5);

Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. 53) (Articles 3 and 4)¹⁾;

Seamen's Articles of Agreement Convention, 1926 (No. 22);

Repatriation of Seamen Convention, 1926 (No. 23);

Freedom of Association and Protection of the Right to Organise Convention, 1948 (No. 87);

Right to Organise and Collective Bargaining Convention, 1949 (No. 98).

¹⁾ In cases where the established licensing system or certification structure of a State would be prejudiced by problems arising from strict adherence to the relevant standards of the Officers' Competency Certificates Convention, 1936, the principle of substantial equivalence shall be applied so that there will be no conflict with that State's established arrangements for certification.

Suositus (n:o 155), joka koskee kauppalausten vähimmäistason nostamista

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsumana Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

päätettyään hyväksyä eräitä ehdotuksia, jotka koskevat alikuntoisia aluksia, erityisesti mukavuuslippumaissa rekisteröityjä aluksia, mikä kysymys on viidentenä kohtana istuntokauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä ehdotukset laaditaan suosituksen muotoon täydentämään kauppalauksia koskevaa yleissopimusta (vähimmäistaso), 1976,

hyväksyy tänä 29 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on kauppalauksia koskeva suositus (vähimmäistason nostaminen), 1976:

1. 1) Ellei tässä kohdassa toisin määrätä, tätä suositusta sovelletaan jokaiseen julkisen yhteisön tai yksityisen omistamaan mertakulkevaan alukseen, jota ansiotarkoituksessa käytetään lastin tai matkustajien kuljetukseen tai muuhun kaupalliseen tarkoitukseen.

2) Kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, milloin alusta on pidettävä mertakulkevana aluksena tämän suosituksen merkityksessä.

3) Tätä suositusta sovelletaan mertakulkeviin hinaajiin.

4) Tätä suositusta ei sovelleta:

a) aluksiin, jotka pääasiallisesti kulkevat purjein, siihen katsomatta, onko niissä apukoneistoa vai ei;

b) aluksiin, joita käytetään kalastukseen, valaanpyyntiin tai niihin verrattavaan toimintaan;

c) pieniin aluksiin tai esimerkiksi öljynporaustorneihin ja -alustoihin, silloin kun niitä ei

Recommendation (No. 155) concerning the Improvement of Standards in Merchant Ships

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to substandard vessels, particularly those registered under flags of convenience, which is the fifth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation supplementing the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976,

adopts this twenty-ninth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Recommendation, which may be cited as the Merchant Shipping (Improvement of Standards) Recommendation, 1976:

1. 1) Except as otherwise provided in this Paragraph, this Recommendation applies to every sea-going ship, whether publicly or privately owned, which is engaged in the transport of cargo or passengers for the purpose of trade or is employed for any other commercial purpose.

2) National laws or regulations should determine when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Recommendation.

3) This Recommendation applies to sea-going tugs.

4) This Recommendation does not apply to—

a) ships primarily propelled by sail, whether or not they are fitted with auxiliary engines;

b) ships engaged in fishing or in whaling or in similar pursuits;

c) small vessels and vessels such as oil-rigs and drilling platforms when not engaged in

käytetä merenkulkuun; kuultuaan edustavimpia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä, kunkin maan asianomaisen viranomaisen tulee päättää, mitä aluksia tämä määräys koskee.

5) Minkään tämän suosituksen määräyksen ei ole katsottava laajentavan kauppaluksia koskevan yleissopimuksen (vähimmäistaso), 1976, ja tämän suosituksen liitteessä lueteltujen asiakirjojen soveltamisalaa.

2. Jäsenvaltioiden tulee varmistua siitä, että:

a) kauppaluksia koskevan yleissopimuksen (vähimmäistaso), 1976, 2 artiklan a) kohdan tarkoittaman lainsäädännön määräykset ja

b) aluksen työolosuhteita ja asumiseen liittyviä järjestelyjä koskevien työehtosopimusten määräykset

vastaavat vähintään kauppaluksia koskevan yleissopimuksen (vähimmäistaso), 1976, liitteessä mainittuja yleissopimuksia tai yleissopimusten artikloja.

3. Lisäksi on ryhdyttävä toimenpiteisiin, tarvittaessa vaiheittain, sen varmistamiseksi, että kyseinen lainsäädäntö tai vastaavasti työehtosopimukset sisältävät määräyksiä, jotka vastaavat vähintään tämän suosituksen liitteessä mainittujen asiakirjojen määräyksiä.

4. 1) Siihen asti kunnes ryhdytään muuttamaan kauppaluksia koskevaa yleissopimusta (vähimmäistaso), 1976, kauppamerenkulun olosuhteissa ja tarpeissa mahdollisesti tapahtuneita muutoksia vastaavaksi, on mainittua yleissopimusta sovellettaessa otettava huomioon, kun on kuultu edustavimpia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä, yleissopimuksen liitteessä lueteltujen yleissopimusten mahdollisesti voimaan tulleet muutokset.

2) Tätä suositusta sovellettaessa on otettava huomioon, kun on kuultu edustavimpia laivanvarustajain ja merenkulkijain järjestöjä, sen liitteessä lueteltujen yleissopimusten voimaan tulleet muutokset ja muihin liitteessä lueteltuihin asiakirjoihin hyväksytyt muutokset.

navigation, the decision as to which vessels are covered by this clause to be taken by the competent authority in each country in consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers.

5) Nothing in this Recommendation should be deemed to extend the scope of the instruments referred to in the Appendix to the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976, or in the Appendix to this Recommendation.

2. Members should—

a) ensure that the provisions of the laws and regulations provided for in Article 2, subparagraph a), of the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976, and

b) satisfy themselves that such provisions of collective agreements as deal with shipboard conditions of employment and shipboard living arrangements,

are at least equivalent to the Conventions or Articles of Conventions referred to in the Appendix to the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976.

3. In addition, steps should be taken, by stages if necessary, with a view to such laws or regulations, or as appropriate collective agreements, containing provisions at least equivalent to the provisions of the instruments referred to in the Appendix to this Recommendation.

4. 1) Pending steps for such revision of the Merchant Shipping (Minimum Standards) Convention, 1976, as may become necessary in the light of changes in the circumstances and needs of merchant shipping, cognisance should be taken in the application of that Convention, after consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers, of any revision of individual Conventions referred to in the Appendix thereto that has come into force.

2) Cognisance should be taken in the application of this Recommendation, after consultation with the most representative organisations of shipowners and seafarers, of any revision of individual Conventions referred to in the Appendix thereto that has come into force and of any revision of other instruments therein referred to that has been adopted.

Liite

Päällystön pätevyyskirjoja koskeva sopimus, 1936 (n:o 53);

Laivaväen ruoanpitoa aluksessa koskeva sopimus, 1946 (n:o 68);

Laivaväen asuntoja aluksessa koskeva yleissopimus, (täydentävät määräykset), 1970 (n:o 133);

Tapaturmien torjuntaa (merenkulkijat) koskeva yleissopimus, 1970 (n:o 134);

Työntekijäin edustajia koskeva yleissopimus, 1971 (n:o 135);

Merenkulkijain palkallista lomaa koskeva yleissopimus (muutettu), 1949 (n:o 91) tai

Merenkulkijain palkallista vuosilomaa koskeva yleissopimus, 1976 (n:o 146);

Merenkulkijain sosiaalista turvallisuutta koskeva sopimus, 1946 (n:o 70);

Merenkulkijain ammattikoulutusta koskeva suositus, 1970 (n:o 137);

IMCO/ILO Document for Guidance, 1975, (Ohjeasiakirja).

Appendix

Officers' Competency Certificates Convention, 1936 (No. 53);

Food and Catering (Ships' Crews) Convention, 1946 (No. 68);

Accommodation of Crews (Supplementary Provisions) Convention, 1970 (No. 133);

Prevention of Accidents (Seafarers) Convention, 1970 (No. 134);

Workers' Representatives Convention, 1971 (No. 135);

Paid Vacations (Seafarers) Convention (Revised), 1949 (No. 91); or Seafarers' Annual Leave Convention, 1976 (No. 146);

Social Security (Seafarers) Convention, 1946 (No. 70);

Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970 (No. 137);

IMCO/ILO Document for Guidance, 1975.

Suositus (n:o 153), joka koskee nuorten merenkulkijain suojelua

Kansainvälisen työjärjestön yleinen konferenssi,

aloitettuaan Kansainvälisen työtoimiston hallintoneuvoston kokoonkutsutsumana Genevessä 13 päivänä lokakuuta 1976 62. istuntokautensa,

päätettyään tiettyjen, nuorten merenkulkijoiden suojelua koskevien esitysten hyväksymistä, mikä kysymys on kolmantena kohtana istuntokauden työjärjestyksessä, sekä

päätettyään, että nämä esitykset laaditaan suosituksen muotoon,

hyväksyy tänä 28 päivänä lokakuuta 1976 seuraavan suosituksen, jonka nimenä on nuorten merenkulkijain suojelua koskeva suositus, 1976:

I. Täytäntöönpanomenetelmät

1. Tämä suositus voidaan panna täytäntöön kansallisella lainsäädännöllä, työehtosopimuksilla, työsäännöllä, välimiestuomioilla tai tuomioistuinten päätöksillä taikka kunkin maan kansallisiin olosuhteisiin soveltuvien menetelmin.

II. Määrittely ja soveltamisala

2. 1) Tässä suosituksessa käsitteellä ”nuori merenkulkija” tarkoitetaan jokaista alle 18-vuoden ikäistä henkilöä, joka on palkattu johonkin tehtävään mertakulkevaan alukseen, kun ei ole kysymyksessä:

a) sota-alus;

b) alus, jota käytetään kalastukseen tai siihen suoraan liittyviin toimintoihin tai valaanpyyntiin tai vastaavanlaisiin toimintoihin.

2) Kun on kuultu asianomaisia työnantajia ja työntekijäjärjestöjä, kansallisessa lainsäädännössä on määriteltävä, milloin alusten voidaan katsoa olevan mertakulkevia siinä merkityksessä kuin tässä suosituksessa tarkoitetaan.

Recommendation (No. 153) concerning the Protection of Young Seafarers

The General Conference of the International Labour Organisation,

Having been convened at Geneva by the Governing Body of the International Labour Office, and having met in its Sixty-second Session on 13 October 1976, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard to the protection of young seafarers, which is the third item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of a Recommendation,

adopts this twenty-eighth day of October of the year one thousand nine hundred and seventy-six the following Recommendation, which may be cited as the Protection of Young Seafarers Recommendation, 1976:

I. Methods of Implementation

1. Effect may be given to this Recommendation through national laws or regulations, collective agreements, works rules, arbitration awards or court decisions, or in such other manner as may be appropriate under national conditions.

II. Definition and Scope

2. 1) For the purpose of this Recommendation, the term ”young seafarer” includes all young persons under 18 years of age employed in any capacity on board a sea-going ship other than—

a) a ship of war; and

b) a ship engaged in fishing or in operations directly connected therewith or in whaling or similar pursuits.

2) National laws or regulations should determine, after consultation with the organisations of employers and workers concerned, when ships are to be regarded as sea-going ships for the purpose of this Recommendation.

3) Tämä suositus ei koske koulu- tai harjoitusaluksissa olevia nuoria henkilöitä tai sellaisia nuoria henkilöitä, jotka osallistuvat koulutukseen asianomaisten viranomaisten hyväksymissä olosuhteissa, kun on kuultu asianomaisia työnantaja- ja työntekijäjärjestöjä.

3) This Recommendation does not apply to young persons in school or training vessels or pursuing an educational programme carried out in accordance with conditions approved by the competent authority after consultation with the organisations of employers and workers concerned.

III. Päämäärät

3. Jokaisessa maassa, jossa on rekisteröity aluksia joissa työskentelee nuoria merenkulkijoita, on oltava säännöksiä:

a) näiden merenkulkijoiden tehokkaasta suojelusta, heidän terveytensä, moraalinsa ja turvallisuutensa varmistaminen ja heidän yleisen hyvinvointinsa edistäminen mukaan lukien;

b) näiden merenkulkijoiden ammatinvalinnanohjauksesta sekä ammattikoulutuksesta ja -opetuksesta, huomioon ottaen heidän etunsa ja aluksella suoritettavien toimintojen tehokkuus, hengen ja omaisuuden turva merellä ja mahdollisuuksien luominen nuorten merenkulkijoiden etenemiseksi merenkulkijan ammatissa.

III. Objectives

3. In each country in which ships in which young seafarers are employed are registered, provision should be made for—

a) the effective protection of such seafarers, including the safeguarding of their health, morals and safety, and the promotion of their general welfare;

b) vocational guidance, education and vocational training of such seafarers, in their interest as well as that of the efficiency of ship-board operations, in the interest of safety of life and of property at sea and in that of the creation of opportunities for the advancement of young seafarers within the sea-going profession.

IV. Työ- ja lepoajat

4. 1) Merellä ja satamassa tulee soveltaa seuraavissa alakohdissa esitettyjä määräyksiä:

a) nuorten merenkulkijoiden säännöllinen työaika saa olla korkeintaan kahdeksan tuntia päivässä ja neljäkymmentä tuntia viikossa, ja jatkuva ylityötä on vältettävä mahdollisuuksien mukaan;

b) sen lisäksi, että kaikkia aterioita varten on varattava riittävän pitkä aika, on nuorille merenkulkijoille varattava vähintään tunnin mittainen tauko päivän pääateriaa varten;

c) nuoret merenkulkijat eivät saa työskennellä yöllä; tässä kohdassa "yö" tarkoittaa vähintään yhdeksän peräkkäisen tunnin aikaa, joka alkaa ennen keskiyötä ja päättyy sen jälkeen ja joka määritellään kansallisessa lainsäädännössä tai työehtosopimuksissa;

d) nuorille merenkulkijoille on varattava 15 minuutin lepoaika niin pian kuin mahdollista kahden tunnin pituisen yhtäjaksoisen työnteon jälkeen.

2) Poikkeustapauksissa tämän kohdan 1) alakohdan määräyksiä ei tarvitse soveltaa:

IV. Hours of Permitted Duty and Rest Periods

4. 1) At sea and in port the provisions set out in the following clauses should apply:

a) the normal working hours of young seafarers should not exceed eight hours per day and forty hours per week and the consistent working of overtime should be avoided whenever possible;

b) while sufficient time should be allowed for all meals, young seafarers should be assured of a break of at least one hour for the main meal of the day;

c) no young seafarer should work at night; for the purpose of this clause "night" means a period of at least nine consecutive hours between times before and after midnight to be prescribed by national laws or regulations or by collective agreements;

d) young seafarers should be allowed a 15-minute rest period as soon as possible following each two hours of continuous work.

2) Exceptionally, the provisions of subparagraph 1 of this Paragraph need not be applied—

a) jos nuorten merenkulkijoiden on mahdollista noudattaa niitä ollessaan vartiotehtävissä kansi-, kone- ja talousosastolla tai organisoidussa vuorotyössä;

b) jos määräysten noudattaminen vaikeuttaisi nuorten merenkulkijoiden vakiintuneiden ohjelmien ja suunnitelmien mukaista tehokasta kouluttamista; tai

c) kun tehtävät niin vaativat.

Tällaiset poikkeukset on kirjoitettava muistiin perusteluineen ja aluksen päällikön on allekirjoitettava ne.

5. Tämän suosituksen 4. kohdan määräykset eivät vapauta nuoria merenkulkijoita näiden yleisestä velvollisuudesta työskennellä aluksen päällikön määräysten mukaisesti hätätapauksessa, jossa on kysymyksessä:

a) miehistön, matkustajien, aluksen tai sen lastin turvallisuus;

b) muiden alusten tai näillä aluksilla olevien henkilöiden ja niillä olevan lastin turvallisuus.

V. Kotimaahan palauttaminen

6. 1) Jos nuori merenkulkija on ensimmäisellä ulkomaille suuntautuneella matkallaan palvellut vähintään neljä kuukautta aluksella ja ilmenee, että hän ei sovi merielämään, hänelle on annettava ilmaisen kotimaahan paluun mahdollisuus ensimmäisessä sopivassa satamassa, jossa käydään ja jossa on joko sen maan konsulaattipalveluita, jonka lipun alla laiva kulkee, tai sen maan konsulaattipalveluita, jonka kansalainen nuori merenkulkija on. Tällainen kotimaahan palauttaminen on ilmoitettava ja perusteltava sille viranomaiselle, jonka antamien asiapaperien perusteella nuori merenkulkija on saanut mahdollisuuden ryhtyä merenkulkijan työhön.

2) Jos nuori merenkulkija on palvellut kuusi kuukautta ilman lomaa ulkomaille kulkevalla aluksella, joka ei ole palannut nuoren merenkulkijan asuinmaahan tuona aikana eikä palaa sinne matkan seuraavana kolmena kuukautena, nuorella merenkulkijalla tulee, voidakseen pitää matkan aikana ansaitsemansa loman, olla oikeus ilmaiseen paluuseen sille asuinmaansa paikkakunnalle, jossa hänet on otettu palvelukseen.

VI. Työturvallisuus ja terveystieteiden kasvatust

7. On hyväksyttävä nuorten merenkulkijoiden turvallisuutta ja terveyttä koskevat säännökset.

a) if they are impracticable for young seafarers in the deck, engine room and catering departments assigned to watchkeeping duties or working on a rostered shift-work system;

b) if the effective training of young seafarers in accordance with established programmes and schedules would be impaired; or

c) in cases of operational necessity.

Such exceptions should be recorded, with reasons, and signed by the captain.

5. The provisions of Paragraph 4 of this Recommendation do not exempt young seafarers from their general obligation to work under the master's direction during any emergency involving—

a) the safety of the crew, the passengers, the vessel or its cargo;

b) the safety of other vessels or of lives and cargoes on board such vessels.

V. Repatriation

6. 1) If, after a young seafarer has served in a vessel for at least four months during his first foreign-going voyage, it becomes apparent that he is unsuited to life at sea, he should be given the opportunity of being repatriated at no expense to himself from the first suitable port of call in which there are consular services of the country either of the flag of the ship or of the nationality of the young seafarer. Notification of any such repatriation, with the reasons therefor, should be given to the authority which issued the papers enabling the young seafarer to take up sea-going employment.

2) After six months' service without leave in a foreign-going vessel which has not returned to the young seafarer's country of residence in that time, and will not so return in the subsequent three months of the voyage, a young seafarer should be entitled to be repatriated at no expense to himself to the place of original engagement in his country of residence for the purpose of taking any leave earned during the voyage.

VI. Safety in Work and Health Education

7. Regulations concerning safety and health of young seafarers should be adopted.

8. Näissä säännöksissä tulee viitata lääkärintarkastuksia ennen työhöntuloa ja työskentelyn aikana sekä onnettomuuksien ehkäisyä ja terveyden suojelua koskeviin yleisiin määräyksiin, joita voi soveltaa merenkulkijoiden työhön; niissä on määriteltävä menetelmät, jotka supistavat mahdollisimman vähäisiksi nuoria merenkulkijoita työssä mahdollisesti uhkaavat ammatilliset vaarat.

9. 1) Näissä säännöksissä tulee määritellä rajoitukset, jotka estävät sen, että nuoret merenkulkijat, joita asianomaiset viranomaiset eivät ole tunnustaneet täysin ammattitaitoisiksi, ryhtyvät ilman asianmukaista ohjausta ja valvontaa tietynlaisiin tehtäviin, joissa he ovat erityisen alttiita onnettomuuksille tai heidän terveydelleen tai fyysiselle kehitykselleen haitallisille vaikutuksille, tai tehtäviin, jotka vaativat erityistä kypsyyttä, kokemusta tai taitoa.

2) Määrätessään ne tehtävät, joita rajoitukset koskevat, asianomaisten viranomaisten tulee ottaa erityisesti huomioon työ, johon liittyy:

- a) raskaiden taakkojen tai esineiden nostamista, siirtämistä tai kantamista;
- b) työtä höyrykattiloissa, säiliöissä ja kuivaustankeissa (kofferdameissa);
- c) joutumista alttiiksi vahingolliselle melulle ja tärinälle;
- d) nostolaitteiden ja muiden konekäyttöisten laitteiden ja työkalujen käyttöä tai toimimista viestittäjänä tällaisten laitteiden käyttäjille;
- e) kiinnitys- ja hinausköysien tai ankkurointilaitteiden käsittelyä;
- f) takilointia;
- g) työskentelyä kannella tai sen yläpuolella ankarissa sääolosuhteissa;
- h) vartiointitehtäviä yöllä;
- i) sähkölaitteiden huoltoa;
- j) joutumista alttiiksi mahdollisesti vahingollisille materiaaleille tai vahingollisille fyysikaalisille aineille, kuten esimerkiksi vaarallisille tai myrkyllisille aineille, sekä ionisoivalle säteilylle;
- k) keittiökoneiden puhdistusta;
- l) laivan veneiden käsittelyä tai vastuun ottamista niistä.

10. Asianomaisten viranomaisten tai sopivien elinten on ryhdyttävä käytännön toimiin, jotta nuoret merenkulkijat saisivat informaatia onnettomuuksien ehkäisemisestä ja ter-

8. These regulations should refer to any general provisions on medical examinations before and during employment and on the prevention of accidents and the protection of health in employment, which may be applicable to the work of seafarers; they should specify measures which will minimise occupational dangers to young seafarers in the course of their duties.

9. 1) Except where a young seafarer is recognised as fully qualified in a pertinent skill by a competent authority, the regulations should specify restrictions on young seafarers undertaking, without appropriate supervision and instruction, certain types of work presenting special risk of accident or of detrimental effect on their health or physical development, or requiring a particular degree of maturity, experience or skill.

2) In determining the types of work to be restricted by the regulations, the competent authority might consider in particular work involving—

- a) the lifting, moving or carrying of heavy loads or objects;
- b) entry into boilers, tanks and cofferdams;
- c) exposure to harmful noise and vibration levels;
- d) operating hoisting and other power machinery and tools, or acting as signallers to operators of such equipment;
- e) handling mooring or tow lines or ground tackle;
- f) rigging;
- g) work aloft or on deck in heavy weather;
- h) night-watchman duties;
- i) servicing of electrical equipment;
- j) exposure to potentially harmful materials or harmful physical agents such as dangerous or toxic substances, and ionising radiations;

- k) the cleaning of catering machinery;
- l) the handling or taking charge of ships' boats.

10. Practical measures should be taken by the competent authority or through the appropriate machinery to bring to the attention of young seafarers information concerning the pre-

veytensä suojelusta työskennellessään aluksella. Tämä voidaan toteuttaa esimerkiksi antamalla asiaankuuluvaa opetusta merenkulkualan kouluissa, järjestämällä virallisia nuorille tarkoitettuja kampanjoita tapaturmien ehkäisemiseksi, siten kuin merenkulkijain työtapaturmien torjuntaa koskevan suosituksen, 1970, 8. kohdan 2) alakohdassa esitetään, sekä tarjoamalla nuorille merenkulkijoille ammattiopeutusta ja ohjausta näiden työskennellessä aluksella.

11. Nuorten merenkulkijoiden opetuksen ja koulutuksen sekä maalla että merellä tulee sisältää heidän tarvitsemaansa ohjausta asioissa, jotka mainitaan merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 12 f) kohdassa ja asiakirjan The ILO Model Code of Safety Regulations for Industrial Establishments for the Guidance of Governments and Industry, (muutettu), 237 määräyksessä, sekä tietoja niistä haittavaikutuksista, joita huumeiden ja muiden mahdollisesti vahingollisten aineiden väärinkäytöllä sekä muilla vahingollisilla toiminnoilla on heidän terveydelleen ja hyvinvoinnilleen.

VII. Ammatinvalinnanohjauksen, opetuksen ja ammattikoulutuksen mahdollisuudet

12. Asianomaisen viranomaisen on kansallisten olosuhteiden mukaisesti kiinnitettävä huomiota alla 13—20 kohdissa esitettyjen suunta- viivojen ja päämäärien soveltamiseen.

13. Nuorille on annettava tietoja koulutus- ja etenemismahdollisuuksista sekä merenkulkualan työhönottoehdoista merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 7. kohdan mukaisesti. Heille on myös annettava tietoja työstä ja työehdoista aluksella, työehtosopimusten yleisnäkökohdista sekä merityölainsäädäntöön perustuvista merenkulkijoiden oikeuksista ja velvollisuuksista.

14. On ryhdyttävä toimenpiteisiin opetuksen, ammatinvalinnanohjauksen ja ammattikoulutuksen antamiseksi nuorille merenkulkijoille merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 2. kohdassa esitettyjen tavoitteiden mukaisesti.

15. 1) Merenkulkualan perus- ja jatkokoulutuksen tulee olla mahdollisimman täydellistä,

vention of accidents and the protection of their health in work on board ship, for instance by means of adequate instruction at sea training schools, by official accident-prevention publicity intended for young persons, in the forms indicated in Paragraph 8, subparagraph 2), of the Prevention of Accidents (Seafarers) Recommendation, 1970, and by ensuring the professional instruction and supervision of young seafarers in their work in ships.

11. Education and training of young seafarers both ashore and on board ship should include instruction appropriate to their needs in the matters referred to in Paragraph 12, clause f), of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, and in Regulation 237 of the ILO Model Code of Safety Regulations for Industrial Establishments for the Guidance of Governments and Industry, as amended, as well as guidance on the detrimental effects on their health and well-being of the abuse of drugs and other potentially harmful substances, and of other harmful activities.

VII. Opportunities for Vocational Guidance, Education and Vocational Training

12. The competent authority should, in the light of national conditions, give consideration to the application of the various policies and objectives outlined in Paragraphs 13 to 20 below.

13. Young persons should be provided with information concerning training and career opportunities and the conditions of entry into the shipping industry, in accordance with Paragraph 7 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, as well as regarding shipboard employment and conditions of work, general aspects of collective agreements and seafarers' rights and obligations under maritime labour legislation.

14. Measures should be taken to give young seafarers education, vocational guidance and vocational training in conformity with the objectives specified in Paragraph 2 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970.

15. 1) Initial and further training for occupations in the shipping industry should be

ja se on tarvittaessa yhdistettävä yleissivistävään jatkokoulutukseen.

2) Tässä koulutuksessa on yhdistettävä teoreettinen opetus käytännön kokemuksen järjestelmälliseen harjoitteluun tarkoituksena antaa valmennusta merenkulkualan ammatteihin.

3) Merenkulkualan opetusnormit on mahdollisuuksien mukaan koordinoitava maissa harjoitettavien ammattien opetusnormien kanssa, niin että oppilaat voivat saada kansallisesti tunnustetun pätevyyden, joka hyväksytään sekä merenkulkualalla että elinkeinoelämän muilla aloilla.

16. Nuorten merenkulkijoiden osallistumista aluksella työskentelemistä varten annettavaan opetukseen ja koulutukseen sekä yleissivistävien ja ammattiopintojen jatkamiseen on edistettävä merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 10. kohdan 1)–5) alakohdissa määritellyn taloudellisen tuen keinoin.

17. Merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 12 g) ja 15 kohdissa määritellyn yleissivistävän opetuksen ja ammattikoulutuksen on oltava kaikkien nuorten ulottuvilla, joilla ei ole kokemusta mertakulkevas- ta aluksesta.

18. Nuorille merenkulkijoille on annettava mahdollisuus ammatillisten opintojen jatkamiseen aluksella, jotta he pystyisivät hankkimaan tehtäviensä tehokkaaseen suorittamiseen vaadittavan tiedon ja kokemuksen, saamaan edellytyksiä uralla etenemiseen ja parantamaan yleissivistystään ja teknisiä tietojaan. Tässä suhteessa aluksen päällikön ja päällystön on tuettava ja autettava nuoria merenkulkijoita soveltamaan ja kehittämään valmistavassa koulutuksessa saatuja tietoja ja taitoja, saamaan asiaankuuluvaa käytännön kokemusta aluksella ja harjoittamaan itseopiskelua merellä.

19. Sen lisäksi, että nuorilla merenkulkijoilla on mahdollisuus merenkulkijain ammattikoulutusta koskevan suosituksen, 1970, 20–25 kohdissa tarkoitettuihin koulutusmenetelmiin, tulee heillä olla mahdollisuus —

a) jatkaa koulutustaan aluksella esimerkiksi aluksella järjestetyn koulutuksen, kirjekurssien sekä ohjelmoidun ohjauksen ja muun itseopiskelumateriaalin avulla yleissivistävissä ja merenkulkuun liittyvissä aineissa, joiden tarkoitukse-

broad and comprehensive and should be combined, as appropriate, with further general education.

2) Such training should combine theoretical instruction with a systematic programme of practical experience designed to prepare for a career within the shipping industry.

3) Training standards for the sea-going profession should, whenever possible, be co-ordinated with those applying to occupations ashore so that trainees may acquire nationally recognised qualifications acceptable in both the shipping industry and in other branches of economic activity.

16. Young seafarers should be assisted in receiving education and training for shipboard employment, and subsequently in continuing their general and vocational education, through the various means of financial support specified in Paragraph 10, subparagraphs 1) to 5), of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970.

17. The general education and vocational training specified in Paragraph 12, clause g), and Paragraph 15 respectively of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, should be available for all young persons who have no experience of a sea-going ship.

18. Young seafarers should be provided with opportunities for continuing their vocational education and training while on board ship as a means of enabling them to acquire the knowledge and experience essential for the efficient performance of their duties, to qualify for promotion and to pursue their general and technical education. In this regard, ships' masters and officers should encourage and assist young seafarers in applying and fully developing the skills and knowledge gained in induction training, in obtaining appropriate practical experience on board and in pursuing self-study courses at sea.

19. In addition to the training methods referred to in Paragraphs 20 to 25 of the Vocational Training (Seafarers) Recommendation, 1970, young seafarers should have opportunities of—

a) continuing their training on board ship by such means as shipboard training, correspondence courses and the provision of programmed instruction and other self-study material in general and nautical subjects designed for

na on parantaa nuorten merenkulkijoiden urallan etenemismahdollisuuksia;

b) harjoittaa aluksella muiden alojen opintoja, jotka tasoltaan vastaavat yleisesti hyväksyttyjä vaatimuksia.

20. Nuorille merenkulkijoille aluksella järjestettäviin koulutusmahdollisuuksiin tulee mahdollisuuksien mukaan sisältyä opiskelutarkeituksiin sopivat tilat, laivakirjasto ja asiaankuuluvat itseopiskeluvälineet; nuorten merenkulkijoiden tulee saada aluksella erityistä apua opinnoissaan, mahdollisuuksien mukaan säännöllisin väliajoin aluksella käyvien kiertävien ohjaajien opastuksella.

the needs of young seafarers in qualifying for promotion;

b) pursuing, on board ship, studies to recognised standards in other fields.

20. Where practicable and possible, training facilities provided for young seafarers on board ship should include accommodation suitable for study purposes, a ship's library, and appropriate training equipment for self-study; young seafarers on board ship should receive special help in their studies, if possible by itinerant instructors embarking periodically.